№ 92. Wtorek, 30 kwietnia (12 maja) 1874. № 9[illegible]

Prenumerata miejscowa:
bez odnoszenia:
Na rok . . . 9 rsr.
„ 6 miesięcy . 4 50 k.
„ 3 miesiące . 2 25 k.
„ 1 miesiąc . . — 75 k.
Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa
z odsyłką pocztą:
Na rok . . . . 12 rsr.
„ 6 miesięcy . . 6 „
„ 3 miesiące . . 3 „
„ 1 miesiąc . . 1 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich: — w St. Petersburgu, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej: w Moskwie, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK JEDENASTY.

Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek i t. d. — Oddzielne numera sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

We środę, 1 (13) maja, — św. Jeremija pr.
We czwartek, 2 (14) maja, — św. Afanasija patr.
W piątek, 3 (15) maja, — św. Timofeja i Maw. mucz.

Słońca wsch. o godz. 4 min. 12, zach. o godz. 7 min. 41.

Spostrzeżenia meteorologiczne
dostarczane przez obserwatorjum warszawskie.
Dnia 29 Kwietnia (11 Maja) 1874 roku.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celsjusza.	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	748 6	+ 9.4	87	spokojnie.
1	749.5	+ 17.3	50	spokojnie.
9	749.8	+ 14.7	68	północny.

Kalendarz rzymsko-katolicki.

We środę, 1 (13) maja, — św. Serwacego bisk.
We czwartek, 2 (14) maja, — **Wniebowstąpienie Pańskie.**
W piątek, 3 (15) maja, — św. Zofji z 3 córkami.

Wysokość wody na Wiśle stóp 4 cali 1.

DZIAŁ URZĘDOWY.

* Rada Państwa, w połączonych Departamentach Praw i Ekonomji Państwa i na Ogólnem Zebraniu, roztrząsnąwszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych o rozchodach na utrzymanie instytucij, zawiadujących czynnościami wzajemnego ubezpieczenia gubernjalnego i zgadzając się w gruncie z wnioskiem Ministra, *uchwaliła*: Ustanowiony w art. 4 Najwyżej zatwierdzonego 25 czerwca 1857 r. Postanowienia o wzajemnem ubezpieczeniu gubernjalnem, tymczasowy porządek wypłaty sum na pomnożenie środków instytucij zawiadujących czynnościami tego ubezpieczenia, przedłużyć aż do czasu ogólnego przejrzenia pomienionego postanowienia, nadając przytem Ministrowi Spraw Wewnętrznych prawo wyznaczania z dochodu ubezpieczeń, na przedstawienie zwierzchności gubernjalnych: *a*) na utrzymanie gubernjalnego zarządu ubezpieczeń w gubernjach, w których roczny dochód z składek ubezpieczenia przenosi 30,000 rub., do *tysiąca* rubli rocznie, po nad oznaczoną w art. 4 Postanowienia z 25 czerwca 1867 roku najwyższą normę wynagrodzenia (1,500 rub.); *b*) na rozdzielenie pomiędzy pisarzy włościowych, według uznania zwierzchności gubernjalnej, dla wynagrodzenia ich za prace w przedmiocie operacji ubezpieczeń, do *tysiąca* rubli rocznie w gubernjach gdzie dochód roczny z składek ubezpieczeń przenosi 30,000 rub., a w innych gubernjach do *pięciuset* rubli rocznie.

Jego Cesarska Mość powyższą uchwałę Rady Państwa, 19 marca 1874 roku, Najmiłościwiej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

—

* Najjaśniejszy Pan, 17 kwietnia r. b., Najmiłościwiej raczył udzielić, za wzorowo-gorliwą służbę, niżej wymienionym osobom wydziału Dóbr Koronnych następujące ordery: Orła Białego — członkowi Rady Departamentu Dóbr Koronnych, radcy tajnemu *Kätcherowi*; św. równego apostołom księcia Włodzimierza 2-ej klasy — członkowi Rady Departamentu Dóbr Koronnych, radcy tajnemu *Ananjewowi*; św. Anny 1-ej klasy: Zarządzającemu Kijowskim Kantorem Dóbr Koronnych, rzeczywistemu radcy stanu *Sobolewowi* i zarządzającemu Sarapulskim Kantorem Dóbr Koronnych, rzeczywistemu radcy stanu *Kamińskiemu*; św. Stanisława 1-ej klasy — zarządzającemu Stawropolskiemi dobrami koronnemi, rzeczywistemu radcy stanu *Łazarewskiemu*.

—

* Najjaśniejszy Pan, na przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych i zgodnie z uchwałą Komitetu Ministrów, Najmiłościwiej raczył, 5 kwietnia r. b., udzielić: b. lekarzowi przy warzelni soli w Ciechocinku, członkowi zarządu do zawiadywania zakładem wód mineralnych w Ciechocinku, dymisjonowanemu radcy honorowemu *Ignatowskiemu*, order św. Stanisława 2-ej klasy, i b. kuratorowi głównego domu przytułku św. Ducha w Lublinie, dymisjonowanemu radcy dworu *Krzyżanowskiemu* — order św. Anny 3-ej klasy.

—

* Najjaśniejszy Pan, Najmiłościwiej raczył mianować 22 września 1873 roku, za nieskazitelną dwudziestopięcioletnią służbę w stopniach oficerskich, kawalerami Cesarskiego orderu św. Włodzimierza 4-tej klasy z kokardą następujące osoby: pułkowników: dowódcę 5 Litewskiego pułku imienia Jego Cesarskiej Wysokości Arcyksięcia Alberta Austrjackiego *Nowickiego*; zostającego do szczególnych poruczeń przy naczelniku Warszawskiego okręgu żandarmerji, z korpusu Żandarmerji *Jankowskiego*; podpułkowników: sztabs-oficera w Zarządzie zawiadującego gmachami wojskowemi zewnątrz twierdz w Warszawskim okręgu wojskowym, inżyniera wojskowego *Selheima*; 10 Małorosyjskiego pułku grenadjerów imienia jenerał-feldmarszałka hrabiego Rumiancowa-Zadunajskiego *Rosenmeyera*; pułków piechoty: 22 Niższonowogrodzkiego — *Klimontowicza*; 28 Połockiego — *Puzyrewskiego*; Nowogieorgiewskiego pułku fortecznego — *Pawlenkę-Kołomejczenkę*; zaliczonego do piechoty armji, pełniącego obowiązki naczelnika powiatu Krasnostawskiego *Bogenhardta*; majorów: naczelnika Iwangrodzkiej komendy żandarmerji *Okołowicza*; naczelnika Radomskiego Gubernjalnego Zarządu Żandarmerji *Atriaskina*; naczelnika Zarządu Żandarmerji powiatów Radińskiego i Włodawskiego *Karłowicza*; pułków piechoty: 16 Ładogskiego — *Tetznera*; 15 Schlüsselburgskiego — *Zabłockiego*; 37 Jekaterinburgskiego imienia Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Aleksego Aleksandrowicza — *Imszenieckiego*; 27 Witebskiego — *Antipowa*; 5 Aleksandryjskiego pułku huzarów imienia Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Mikołaja Mikołajewicza Starszego *Holmberga*; pułków fortecznych: Iwangrodzkiego — *Iwanowa* i Nowogieorgiewskiego — *Kudriawcewa*; zaliczonych do kawalerji armji: nadzorcę Lubelskiego szpitala wojskowego *Kinitza*; nadzorcę Prasnyskiego magazynu żywności Isa *Ebiełowa*; zaliczonych do piechoty armji: naczelników straży ziemskiej: powiatu Łukowskiego — *Łopacińskiego* i m. Łodzi — *von Burmeistra*; naczelnika powiatu Wołkowyskiego — *Smielskiego*; nadzorcę magazynów rzeczy uszytych Warszawskiego intendenckiego składu efektów *Swistowskiego*; uwolnionego ze służby z 38 Tobolskiego pułku piechoty imienia Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Sergjusza Aleksandrowicza *Groma*; kapitanów: oddziałowego oficera brygady Wierzbołowskiej Straży Granicznej *Wiazowskiego*; naczelnika Częstochowskiego oddziału Zarządu Żandarmsko-Policyjnego kolei żelaznych w Królestwie Polskiem *Sapieszkę*; pułku Litewskiego lejb-gwardji *Bielego*; zaliczonego do bataljonu saperów, rewizora pomiarów Siedleckiego Gubernjalnego Kompletu spraw włościańskich *Szujskiego*.

—

* Przez Najwyższy rozkaz do wydziału Wojny, 23 kwietnia (5 maja) r. b., w Berlinie, Jego Królewska Wysokość Następca Tronu Wielki Książę *Fryderyk-Meklemburg-Szweryński* zaliczony został do 8 Moskiewskiego pułku grenadjerów imienia Wielkiego Księcia Fryderyka Meklemburgskiego.

—

* Przez Najwyższy rozkaz w wydziale Wojny, w Wilnie, 20 kwietnia r. b., mianowani zostali: zostający przy Głównym Zarządzie Intendentury, zaliczony do kawalerji armji, pułkownik *Iwanow* — pomocnikiem okręgowego intendenta Warszawskiego okręgu wojskowego; zapasowy oficer straży ziemskiej gubernji Kaliskiej, zaliczony do kawalerji armji rotmistrz *Lange* — naczelnikiem straży ziemskiej powiatu Kaliskiego — obydwaj z pozostawieniem w kawalerji armji; zaliczony do piechoty armji, okręgowy intendent Charkowskiego okręgu wojskowego, jenerał-major *Pawłow* — okręgowym intendentem Warszawskiego okręgu wojskowego, z pozostawieniem w piechocie armji; zaliczeni do piechoty armji: pełniący obowiązki naczelnika straży ziemskiej powiatu Łęczyckiego, porucznik *Ussakowski* — naczelnikiem straży ziemskiej powiatu Słupeckiego; pełniący obowiązki naczelnika straży ziemskiej powiatu Kaliskiego, sztabs-kapitan *Rykow* — naczelnikiem straży ziemskiej powiatu Łęczyckiego — obydwaj z pozostawieniem w piechocie armji; sztabs-kapitan 14 Ołonieckiego pułku piechoty *Palladjew* — zapasowym oficerem straży ziemskiej gubernji Kaliskiej, z zaliczeniem do piechoty armji; pomocnik okręgowego intendenta Warszawskiego okręgu wojskowego, zaliczony do polowej artylerji pieszej, jenerał-major *Wikhorst* — okręgowym intendentem Wileńskiego okręgu wojskowego, z pozostawieniem w polowej artylerji pieszej, uwolniony został ze służby, z powodu słabości zdrowia, naczelnik straży ziemskiej powiatu Słupeckiego, zaliczony do piechoty armji porucznik *Lisienko* — w stopniu sztabs-kapitana, z mundurem i emeryturą.

—

* Przez Najwyższy rozkaz w wydziale Ministerstwa Oświecenia Publicznego, 17 kwietnia r. b., wydelegowany został za granicę, w celu naukowym — docent Cesarskiego Warszawskiego uniwersytetu *Cwietajew* — na jeden rok.

—

* *Departament Telegrafów.* Na linji telegrafu amurskiego, niedaleko Władywostoku, stacja telegraficzna Wierchnieromanowska została zatopiona przez wylew wraz z innemi domami tej miejscowości. Urzędnicy telegrafu ratują się z aparatami na górze domu, w którym mieści się stacja.

* *Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego* podaje do publicznej wiadomości, iż z powodu dokonać się mającej, w spełnieniu nowego przepisu, rewizji Kasy Głównej Towarzystwa, takowa od d. 2 (14) maja do włącznie d. 9 (21) maja r. b. wypłat uskuteczniać nie będzie, wpływy zaś przyjmowane będą w Kasie Dyrekcji Szczegółowej w Warszawie. 2,714.

—

* *Rada Miejska Warszawska Dobroczynności Publicznej.* Dla uczczenia pamięci, oraz doprowadzenia do skutku życzenia ś. p. Księżnej Warszawskiej, Hrabiny Paszkiewiczowej Erywańskiej, córka tejże Anna Księżna Wołkońska, aktem darowizny z d. 2 czerwca 1856 r., legowała procent pięć od sta od kapitału rs. 5,000, ubezpieczonego hypotecznie na domu № 473*b* w Warszawie, czyli rs. 250 corocznie na posag, dla biednej panienki, moralnego prowadzenia się, wyznania chrześciańskiego, córki rzemieślnika lub rękodzielnika, urodzonej i wychowanej w Królestwie Polskiem, w wieku od lat 18 do 30 liczącej.

W roku bieżącym skutkiem niezawarcia w oznaczonym terminie małżeńskiego związku przez wybraną w roku zeszłym kandydatkę, przypadły do przyznania dwa posagi po rs. 250.

W wykonaniu woli zapisodawczyni i w następstwie ogłoszenia z d. 5 lutego r. b., Rada Miejska na posiedzeniu swem z d. 18 kwietnia r. b. odbytem w obecności delegowanego przez JW. Prezydenta Miasta, Radcy Magistratu i zaproszonych dwóch obywateli m. Warszawy, po rozpatrzeniu dowodów 12-u ubiegających się o pozyskanie posagów kandydatek, przyznała takowe:

a) Feliksie Małożewskiej, córce stolarza, półsierocie bez matki, 19 lat wieku, zamieszkałej pod № 1076, mającej pierwszeństwo podług zapisu, jako kandydatka wybrana w roku zeszłym i

b) Florentynie Dydońskiej, córce zecera, zupełnej sierocie, 26 lat wieku, zamieszkałej pod № 1363*a*.

Wypłata przyznanych posagów po rs. 250 nastąpi odpowiednio do warunków zapisu natychmiast po zawarciu przez wybrane kandydatki związków małżeńskich w d. 30 kwietnia roku bieżącego i po złożeniu Radzie Miejskiej w dowód tego metryki ślubnej, poświadczonej przez właściwy Sąd Pokoju.

—

* *Rada Instytutu Aleksandryjsko-Maryjskiego Wychowania Panien w Warszawie*, podaje do wiadomości rodziców i opiekunów życzących zapisać dzieci swe w przyszłym 1874/5 roku szkolnym na uczennice tegoż Instytutu, że egzamina wstępne odbywać się będą 7 (19) i 8 (20) sierpnia tegoż roku od godziny 9 do 12 rano. 2,355.

* Liczni przemysłowcy solni zgłosili się do Ministerstwa Finansów z oświadczeniami, że zamieszczane od pewnego czasu w gazetach, w kształcie pogłosek, wiadomości o zamierzanem niby zniesieniu akcyzy od soli krajowej, sprawiają zamięszanie w handlu solą. W skutku tego Departament Dochodów Niestałych uznaje za właściwe podać do wiadomości powszechnej, że przez Najwyżej zatwierdzony na 1874 rok rozkład o akcyzie od soli krajowej i cle od soli zagranicznej, tak akcyza, jak i cło, pozostawione zostały w poprzednim rozmiarze i że w Ministerstwie Finansów obecnie nie ma projektów o ich zmianie.

DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Z ZAMOSTJA.

(Korespondencja „Dziennika Warszawskiego.")
20 kwietnia (2 maja) 1874 roku.

Od jesieni roku zeszłego w konsystującym tu Połtawskim pułku piechoty otwarty został klub wojskowy. Klub ten, zajmując bardzo dogodny lokal w jednym z gmachów rządowych, posiada kilka porządnych pokoi i wszystkie gospodarcze przynależytości; z nastaniem wiosny, przez niezmordowaną gorliwość dowódcy pułku, przy klubie urządzony został prześliczny ogródek, przeznaczony na letnią jadalnię. Oprócz tego w klubie mieści się biblioteka i sala fechtunkowa pułku. Pomijając tani obiad i kolację, których niezawodnie nie można równać z traktjerniczemi, członkowie klubu korzystają w nim z rozrywek, jakich by nie znaleźli po za murami tej instytucji. Gra w karty wcale nie istnieje; bilardu także nie ma; lecz czas przepędzany tu jest lepiej i nie bez przyjemności. Odczyty, miewane dotąd tylko przez dowódcę pułku, pogadanki, gra wojskowa, fechtunek, orkiestra składająca się z amatorów i t. p. stanowią bardzo miłe rozrywki dla oficerów. Chociaż dla niektórych członków klubu, szczególniej dla nieprzywykłych do życia towarzyskiego, jest to uciążliwe, lecz nie mogą oni nie zgodzić się na pożyteczność tego kierunku, który odpowiada właśnie celowi zakładania klubów wojskowych w ogóle.

—

* Do osobnego kompletu gubernjalnego do spraw włościańskich **gubernji radomskiej**, oprócz spraw nierozstrzygniętych do 1-go stycznia 1872 roku, przybyło nowych spraw: cywilnych 75, sądowo-policyjnych 32, dotyczących spadków 46 — razem 153 sprawy; w 1872 podano skarg kassacyjnych na decyzję sądów gminnych, w sprawach: cywilnych 236, sądowo-policyjnych 140, dotyczących spadków 137 — razem 513; z tych załatwiono w 1872 roku: w sprawach cywilnych 244, sądowo-policyjnych 127 i w sprawach dotyczących spadków 131 — razem 502; z tej liczby uchylono w sprawach cywilnych 74, sądowo-policyjnych 35 i dotyczących spadków 76 — razem 205 decyzij; pozostawiono w swej mocy: w sprawach cywilnych 170, sądowo-policyjnych 92 i w sprawach dotyczących spadków 35 — razem 297 decyzij.

—

* **Moralność ludowa.** Ogólna liczba przestępstw popełnionych w gubernji Kaliskiej w 1872 r. wynosiła 1,702, a mianowicie: przestępstw przeciwko wierze i postanowieniom ochraniającym takową — 18, przestępstw przeciwko rozporządzeniom rządu i władzom — 135, przestępstw w służbie rządowej — 44, przestępstw przeciwko postanowieniom o obowiązku służby wojskowej — 139, przestępstw przeciwko własności i dochodom skarbowym — 103, przestępstw przeciwko porządkowi publicznemu — 131; przestępstw przeciwko życiu, honorowi, zdrowiu i wolności osób prywatnych — 172; przestępstw przeciwko związkowi familijnemu — 5 i przestępstw przeciw własności prywatnej — 655. Z ogólnej liczby w 975 wypadkach zapadły wyroki skazujące władz sądowych, a w pozostałych 727 wypadkach, albo winni nie zostali wykryci, albo też oddani pod sąd zostali uniewinnieni dla braku dowodów. Z tych danych można dość pewnie sądzić o moralności miejscowych mieszkańców gubernji w danym okresie.

W ogóle liczba przestępstw w 1872 r. w porównaniu z 1871 r. powiększyła się o 586.

Liczba przestępstw pod względem wieku rozpada się w następujący sposób: na wiek od 21 do 30 lat przypada przestępstw 372; od 31 do 40 — 237; od 41 do 50 — 161; od 51 do 60 — 79; od 17 do 21 — 72; wyżej od 60 lat — 25; niżej od 17 lat — 18. Liczba skazanych mężczyzn wynosiła 806 i kobiet — 169; z nich obywateli poczesnych i kupców — 18; mieszczan — 306; włościan — 402; wojskowych — 23; innych stanów 226 osób obojga płci.

W 1872 r. zatrzymano w granicach gubernji Kaliskiej w obiegu 32 fałszywych biletów kredytowych rządowych, w ogóle za 243 rub. Fałszerzy tych papierów, również jak i puszczających je w obieg, nie wykryto.

—

* **Zabójstwo.** Dnia 14 (26) lutego r. b. w osadzie Kodniu, w powiecie Bielskim, aresztowano dwóch ludzi bez paszportów, przejeżdżających bryczką zaprzężoną w jednego konia; przy rewizji, na bryczce i ubraniu tych osób znaleziono plamy krwi, w skutku czego ludzie ci byli badani przez policję i po długiem zapieraniu przyznali się: że jeden z nich nazywa się Aleksander Matwiejew, ma lat 18, jest synem dymisjonowanego kapitana i był w urzędowaniu w urzędzie Bołchowskiej opieki szlacheckiej w gubernji Orłowskiej, a drugi nazywa się Mikołaj Pietrow, ma lat 23, jest dymisjonowanym junkrem Tarutyńskiego pułku piechoty; że obadwaj przybywszy do m. Brześcia w połowie stycznia, prowadzili tam życie hulaszcze i stracili wszystkie swoje pieniądze; najàwszy w m. Brześciu furmana żyda, Judla Komisara, w celu zrabowania go, udali się do m. Terespola, odległego od Brześcia o 7 wiorst; wypiwszy tam razem z furmanem flaszkę wódki, w powrocie, niedojeżdżając do twierdzy Brzeskiej, wcześnie zabranemi i zawiązanemi w chustki od nosa kamieniami, zabili furmana, zabrali jego rzeczy z znalezionemi przy nim 3½ kop. i tą samą bryczką pojechali pierwszą jaka się zdarzyła drogą, którą przybyli do osady Kodnia, gdzie zostali aresztowani. O zabójstwie tem prowadzi się śledztwo. Zabójcy zostali osadzeni w więzieniu. (*Dzien. Gub. Siedlecki*).

WIADOMOŚCI MIEJSCOWE.

* W mieście **Warszawie** bywa do roku jeden tylko jarmark znaczniejszy — wełniany, w czerwcu. Obroty handlowe tego jarmarku były w 1872 roku następujące: przez cały czas trwania jarmarku przywieziono 44,903 pudy 13 funtów wełny, o 385 p. 31 f. więcej niż w 1871 roku. Wszelakoż ilość pomieniona wełny nie przedstawia całej produkcji takowej w kraju tutejszym, wielu bowiem właścicieli owczarń, położonych w sąsiedztwie miast fabrycznych, jako to Łodzi, Tomaszowa, Zgierza i t. d., sprzedaje corocznie wełnę fabrykantom miejscowym; oprócz tego u wielu innych właścicieli wełnę zakupują spekulanci. Oprócz wełny z kraju tutejszego, znajdowała się na jarmarku pomienionym także wełna z Cesarstwa.

Ceny wełny w 1872 roku, w porównaniu z rokiem 1871, były w ogóle lepsze. Podniesienie się cen pochodziło częścią ztąd, że wełna była dobrze wymyta, częścią zaś ztąd, że materjał ten podrożał na targach zagranicznych. Najbardziej poszukiwana była wełna średniej cienkości; w końcu atoli jarmarku wyprzedane zostały inne także gatunki, z wyjątkiem kilku partij wełny wyborowej, lecz źle wymytej, która w ilości 1,500 pudów oddaną została na skład do magazynu Banku Polskiego.

Za przykładem lat poprzednich, przywiezione były na jarmark w 1872 roku tryki poprawne, krajowe i zagraniczne, w liczbie 407 sztuk, po cenach od 25 do 300 rs. za sztukę.

Robione są już obecnie przygotowania do jarmarku wełnianego tegorocznego, który odbędzie się, jak zwykle, w czerwcu.

* W ciągu 1872 roku **w mieście Warszawie** z 36-u gorzelni, browarów, fabryk miodów i innych podobnych zakładów wpłynęło dochodu akcyznego 288,165 rub. 50¼ kop. Opłata patentowa w tymże roku od 36 tych zakładów, oraz od 36 dystylarnji wódek, a także od zakładów wyrabiająych lakiery, politurę, perfumy i inne tym podobne przedmiota, nakoniec od 463 szynków, karczem, domów zajezdnych i handli win z sprzedażą do wypicia na miejscu, od 122 szynków piwnych i 35 bufetów wynosiła 132,193 rub. W ciągu tegoż 1872 r. dochód tytoniowy za banderole, marki i świadectwa od 24 fabryk tytoniowych w Warszawie wyniósł sumę 1,218,739 rub. 60 kop. Sprowadzając te cyfry do jednej sumy, przekonamy się, że w Warszawie w 1872 r. dochód akcyzny, opłata patentowa i dochód tabaczny, dały porządną cyfrę, wynoszącą 1,638,098 rub. 10¼ kop., otrzymaną z 997 rozmaitych wyżej wymienionych fabryk i zakładów. Przy porównaniu wszystkich danych za 1872 r., z takiemiż danemi za rok poprzedni, okazuje się, że pomimo zmniejszenia się liczby fabryk i zakładów o 35 (w 1871 r. było ich 1,032), dochody akcyzne, patentowe i tytoniowe w 1872 r. znacznie powiększyły się w Warszawie, w szczególności akcyzne i tytoniowe. Pierwsze powiększyły się wyłącznie prawie z browarów, z powodu powiększenia ich liczby o trzy nowe, a dochód tytoniowy widocznie podwyższył

wnej w pr...
Szczegółov...
daty ni...

-ę, z powodu wprowadzenia w wykonanie w ostatnich czasach nowej ustawy o akcyzie od tytoniu.

---

* **Tydzień handlowy.** Na targu warszawskim dowozy pszenicy w ciągu ubiegłego tygodnia były średnie, a ceny ulegały drobnym fluktuacjom. Płacono w ogóle za gatunki białe wyborowe rs. 9,15—9,37½, jedna partja w poniedziałek osiągnęła rs. 9,50. Za pstrą, dobrą i czystą rs. 8,70—8,85, za cokolwiek zanieczyszczoną rs. 8,40—8,55, za takowe ze śniecią rs. 8,17½—8,25, za smolne rs. 8,05, za jarą rs. 7,50 za korzec. Na giełdziej zbożowej wystawioną była partja 300 korcy ziarna wyborowego za którą żądano rs. 9,75, po tej cenie nie było jednak nabywcy. Żyta dowozy były znaczne koleją i osią. Ceny utrzymały się bez zmiany. Płacono za gatunki wyborowe na spożycie miejscowe rs. 6—6,15, za średnie rs. 5,40—5,70. Z transportów kolejowych nabywano wiele na wywóz i płacono rs. 5,40—5,85 za korzec. Jęczmienia dowozy były szczupłe ceny stałe; płacono za duży rs. 5—5,10, za drobny rs. 4,65—4,95 za korzec. Owsa dowozy znaczniejsze, ceny skutkiem tego niższe o 15 kop.; płacono rs. 3,45—3,60 za korzec. Groch polny płacono rs. 5,70—6,30, za cukrowy rs. 6,75—7,20, Fasola rs. 8,40—8,70 za korzec. Ceny mąki pszennej bez zmiany, żytniej niższej o 7½ kop.

Ceny okowity stałe się trzymały: płacono do rs. 1,96—1,97 za garniec.

Cukier. Po kilkotygodniowej w tym produkcie bezczynności i wyczerpaniu się zapasów w rękach spekulantów pozostających, ci ostatni od 10 dni przystąpili do nowych tranzakcij. Następstwem tego były kupna dokonane jeszcze w końcu zeszłego tygodnia 100 beczek mączki z fabryki Czersk po rs. 3,40 i 100 beczek Mniszewa rafinady po rs. 3,82½. Tranzakcje w ciągu ubiegłego tygodnia były bardzo znaczne; nabyto partję znaczną Ostrowa i Sannik po rs. 4,05, około 500 beczek Konstancji po rs. 3,95, partję Guzowa po rs. 4,01½, partję Elżbietów po rs. 3,92½, 130 beczek Mniszewa po rs. 3,82½, partję Orysżew po rs. 4,02½. Zakupiono również partję Rytwiany, lecz cena nie jest nam ostatecznie znaną; utrzymują, że po rs. 3,95. W sprzedaży cząstkowej utrzymały się ceny z poprzedniego tygodnia. (*Gaz. Hand.*).

Z INNYCH GUBERNIJ.

* Do gazety *Golos* piszą z Moskwy, że 17 kwietnia był tam wystawiony, na bardzo krótki czas, w magazynie fabrykanta Chlebnikowa, obstalowany przez Najjaśniejszego Pana wspaniały serwis do herbaty, mający należeć do wyprawy Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżniczki Wiary Konstantynównej. Serwis ten składa się z sześćdziesięciu większych i mniejszych przedmiotów srebrnych, wykonanych w stylu ruskim. Szczególniej okazałe są wielka taca, samowar, dwa imbryki do herbaty i imbryk do kawy. Główną ozdobą są główki kogucie z srebra matowego (rączki, krany i t. p.) oraz napisy złożone z przysłów ruskich ludowych i wykonane *à jour* tak sztucznie, że na pierwszy rzut oka podobne są one do koronek jarosławskich. Napisy znajdują się na brzegach tacy, na podstawce samowara, na masielniczce i t. d. Tak np. na samowarze znajduje się napis: „Samowar—jak gdyby morze Sołowieckie; piją z niego na zdrowie zuchowate;“ na podstawie samowaru: „gdzie piją herbatę, tam i nas czeka przyjęcie gościnne“; na tacy: „herbata pracy nie przeszkadza, a pokrzepia zdrowie“, „chleb, sól spożywajcie, prawdę rżnijcie“, „herbaty nie pić, znaczy gospodyni nie uczcić“; „tego słucham, u kogo piję;“ „goście drodzy, nie przekupieni, herbatę piją i słuchają opowiadań gospodarza“. Każdy z przedmiotów należących do tego serwisu ozdobiony jest cyfrą Jej Cesarskiej Wysokości Najdostojniejszej Narzeczonej, pod koroną Cesarską. Wykonanie tych przedmiotów, pod względem akcesorjów i roboty technicznej, jest wyborne: każda figurka, każdy ornament, kwiatek i t. d. wykonane są artystycznie. Wartość serwisu obliczana jest na 15 do 18 tysięcy rubli. Serwis ten odesłany został 17 (29) kwietnia, pociągiem kurjerskim drogi żelaznej Mikołajewskiej, do Petersburga.

---

* W dzienniku *Wileńsk. Wiest.* jest zamieszczone: Dnia 20 kwietnia raczył przejechać przez Wilno Jego Cesarska Mość Najjaśniejszy Pan, w towarzystwie Ich Cesarskich Wysokości Wielkich Książąt Aleksego Aleksandrowicza i Konstantego Mikołajewicza. W orszaku Jego Cesarskiej Mości znajdowali się: kanclerz państwa, jaśnie oświecony książę Gorczakow, minister Dworu Cesarskiego hrabia Adlerberg 2-gi, szef żandarmów, jenerał-adjutant hrabia Szuwałow i główny naczelnik północno-zachodniego kraju, który miał szczęście przyjąć Najjaśniejszego Pana na stacji Antopol i towarzyszyć mu do m. Kowna.

Pociąg Cesarski przybył na stację wileńską o godzinie 2 minut 4 po południu i zatrzymał się na niej 9 minut. Przy wyjściu z wagonu Jego Cesarska Mość był przyjmowany przez gubernatora wileńskiego, radcę tajnego Steblin-Kamieńskiego, gubernialnego marszałka szlachty, radcę tajnego Domejkę i jenerałów, naczelników oddziałów i dywizij konsystujących w Wilnie. Jego Cesarska Mość raczył łaskawie rozmawiać z jenerałem piechoty Łabincowem i innymi jenerałami. Po dziewięciominutowem zatrzymaniu się, pociąg ruszył dalej.

W m. Kownie na przybycie Najjaśniejszego Pana oczekiwali warszawski jenerał-gubernator, jenerał-adjutant Kotzebue, gubernator kowieński, rzeczywisty radca stanu Bazilewski, miejscowy gubernjalny marszałek szlachty, rzeczywisty radca stanu Karp' i naczelnik 28 dywizji piechoty, jenerał-lejtnant Zotow. Jego Cesarska Mość przyjąwszy raport od jenerał-adjutanta Kotzebue w wagonie, raczył wyjść na platformę i łaskawie rozmawiać z gubernatorem i marszałkiem szlachty. Po pięciominutowem zatrzymaniu się, pociąg ruszył dalej za granicę. Pomimo słotnego czasu, na stacjach, tak w Wilnie, jak i w Kownie, zebrały się znaczne tłumy ludu, które witały i odprowadzały pociąg Cesarski nieumilkającemi „hura.“

---

* Za Najwyższem Najjaśniejszego Pana zezwoleniem, w ciągu letniej pory 1874 roku, będą urządzone w St. Petersburgu i okolicach następujące **zabawy ludowe:** dnia 1 maja i w dniu św. Trójcy—w Jekaterinhofie; na Zielone Świątki— w ogrodzie Letnim; d. 22 i 27 lipca— na wyspach Jełaginie i Kamiennej, z spaleniem fajerwerku jednego z tych dni, stosownie do pogody; d. 26 i 30 sierpnia — na placu Marsowym (Caricyńskim), z iluminacją gmachów miejskich; d. 30 sierpnia — w parku Aleksandrowskim. Oprócz tego w ciągu lata będą wysyłane do ogrodu Letniego i Jekaterinhofu, w niedziele i dni świąteczne, muzyki pułkowe.

---

* Dziennik *Jeżeniedielnik* donosi, że twerski kupiec 1-ej gildji W. P. Apajew, ofiaruje na urządzenie **szpitala miejskiego kapitał sto tysięcy rubli,** o czem złożył 12 kwietnia do miejscowej rady miejskiej właściwą deklarację.

---

* Dnia 20 kwietnia, jak donosi dziennik *Rusk. Inw.*, odbyła się w **Ruskim Towarzystwie Technicznem,** pod prezydencją N. F. Egerströma, pogadanka z powodu referatu B. J. Winera „o zastosowanym przezeń nowym sposobie wyrabiania prochu, za pomocą prasowania na ciepło składowych jego części.“

Na początku pogadanki, sprawozdawca przypomniał Towarzystwu porządek obecnie powszechnie przyjętego sposobu wyrabiania prochu, i wykazał, że według jego zdania, główną wadę tego sposobu stanowi konieczność używania wody do maczania składowych części prochu podczas jego fabrykacji. Wodę tę po zrobieniu prochu trzeba następnie wydzielać z niego za pomocą suszenia; obok tego, obecność wody w składowych częściach prochu podczas ich prasowania, przeszkadza otrzymywaniu bardzo ścisłych gatunków prochu; po większej zaś ścisłości prochu spodziewają się zmniejszenia jego szkodliwego działania na broń.

Dla usunięcia konieczności maczania składowych części prochu wodą podczas jego wyrabiania, oddawna już wykazywano możność prasowania na sucho składowych części prochu, jeżeli podczas tej roboty, składowe części prochu będą ogrzewane do takiego stopnia, aby siarka wchodząca do składu prochu, stawała się miękką. Podobną myśl wypowiedział pomiędzy innemi, znany uczony artylerzysta, hr. S. Robert, ale dotychczas nie były znane rezultaty stanowcze doświadczeń dla urzeczywistnienia tej myśli w praktyce.

P. Winer pierwszy zaproponował u nas doświadczeń prasowania składowych części prochu na sucho wraz z ich ogrzewaniem i wykazał, że do tego potrzeba zastosować do istniejącej już prasy hydraulicznej, miedziane, puste wewnątrz tafelki, w pustości których, podczas prasowania składowych części prochu będzie można puszczać zgęszczoną parę wodną dla ogrzewania tafelek, a zatem dla ogrzewania umieszczonych pomiędzy niemi składowych części prochu, przysposobionych w beczkach bez pomocy biegunów, które wymagają dla obrobienia składowych części prochu wiele czasu i wielkiego rozchodu pracy mechanicznej.

Propozycja p. Winera została uwzględniona przez nasz główny zarząd artylerji i dane mu były środki, do zrobienia proponowanych przezeń doświadczeń w ochteńskiej fabryce prochu. Rezultatem tych doświadczeń było wyrobienie 100 pudów prochu według nowego sposobu, który to proch został wypróbowany za pomocą strzelania z dział i karabinów.

Rezultaty tych prób okazały się o tyle na korzyść prochu wyrobionego przez p. Winera, że nasz komitet artylerji stanowczo oświadczył się za dalszemi doświadczeniami wyrabiania i wypróbowaniem tego prochu w wielkich rozmiarach. P. Winer uznaje także za pożyteczne wyprobować, według proponowanego przezeń sposobu, wyrabiania prochu do min, do składu którego, dla zmniejszenia jego ceny, zamierza brać zamiast potażowej, sodową saletrę, licząc, że proch ten, wyrobiony według jego sposobu, będzie w stanie wytrzymywania bez psucia, się chociaż niedługiego przechowywania go, przed użyciem go.

Po skończeniu sprawozdania p. Winera, szczegółów którego nie przytaczamy, z powodu takowego przemawiali w Towarzystwie: M. A. Kotikow, F. N. Lwow, K. A. Reinbot, A. J. Chodniew i R. W. Spitzberg.

Prezes, przewodnicząc rozprawom i skierowywając je do wszechstronnego wyjaśnienia kwestji, nakoniec oświadczył się zgodnie z wyżej przytoczonym zdaniem komitetu artylerji i dodał, że będzie w najwyższym stopniu przyjemnie, jeżeli technikowi ruskiemu uda się rozstrzygnąć kwestję o ulepszeniu i uczynieniu tańszym prochu i jego produkcji, nad którą jeszcze nigdzie nie pracowano w wielkich rozmiarach, w duchu doświadczeń rozpoczętych przez p. Winera.

Na zakończenie pogadanki, prezes zaproponował wynurzenie p. Winerowi podziękowania Towarzystwa za jego ciekawy referat i życzeń powodzenia jego pracom. Propozycja prezesa została życzliwie przyjęta przez Towarzystwo.

---

* W roku zeszłym robione były w istytucie technologicznym w Petersburgu **próby oświetlenia elektycznego** podług tak zwanego sposobu Ładygina. Dnia 16 kwietnia r. b. próby te były powtórzone w obecności kilku osób zaproszonych (w lokalu warsztatów, naprzeciw szpitala wojsk lądowych) i powiodły się tym razem wybornie. Jedna latarnia oświetlała obszerną salę w syterynach, dając światło wyrównywające blaskowi dwóch lub trzech płomieni gazowych, postawiona zaś tuż obok świeca dawała blask tak słaby, że widać było na ścianie cień jej płomienia. Z porównania blasku trzech latarni przekonano się, że siła blasku ma się w stosunku odwrotnym do średnicy palącego się węgielka. Przytem cień węgielka, uwydatniony na ścianie za pomocą mikroskopu utwierdził w przekonaniu, że węgielek, paląc się, nie ulega żadnym zmianom i że może przeto służyć na dość długi czas. Słowem, wrażenie ogólne jakie powzięto na tych próbach, jest takie, że możność urzeczywistnienia wynalazku nie ulega już najmniejszej wątpliwości i że wypada powinszować powodzenia wykonywającemu próby, profesowi Florensowi, któremu przyznać należy znaczną część zasługi tego wynalazku.

---

* **Roboty na drodze żelaznej rostowsko-władykaukazkiej** przedstawiają następujące rezultaty: wszystkie roboty ziemne, na całej długości, od Rostowa do Władykaukazu, zostały już ukończone; wał mający 8 wiorst długości, usypany dla zabezpieczenia od wylewów Donu, jest również ukończony i skarpy jego zostały wzmocnione; wszystkie mosty na przestrzeni 400 wiorst, do stanicy Niewinnomyskiej, zostały już pobudowane; wiązania żelazne do wszystkich mostów zostały wykonane w fabryce Towarzystwa, znajdującej się w Rostowie; dla mostu przez Don, dwa przyczółki i dwa filary są ukończone, dla pozostałych zaś filarów zapuszczono już cylindry i całe wiązanie zostanie złożone najpóźniej w sierpniu r. b.; stacje na całej linji zostały pobudowane, lecz nie są jeszcze wykończone; ruch pociągów roboczych otwarty został na wszystkich stacjach i urządzono wszędzie bądź studnie, bądź sadzawki, bądź też wodociągi. Tabor ruchomy, złożony z 15 lokomotyw i przeszło 100 wagonów, służy do przewozu materjałów budowlanych i wszelkich potrzeb konstrukcji. Powiadają, że droga ta, na przestrzeni od Rostowa do Władykaukazu, otwartą zostanie dla publiczności w końcu roku bieżącego.

---

* Dziennik *Ryżsk. Wiestn.* donosi, że służący z hotelu „Pod Trzema Różami“ Jan Brulling, oznajmił policji **o zrobionej mu propozycji przez starozakonnych:** Józefa Symonowicza, Abraama Esensona i Szmula Pecha, nabycia od nich za 300 rub. biletów kredytowych fałszywych wartości 3,000 rub. Wszyscy ci trzej starozakonni zostali aresztowani w chwili dokonania sprzedaży. Znaleziono przy nich trzy paczki, z napisem na każdej 100 rub., w których okazały się, nie fałszywe bilety kredytowe, lecz tytoń, a z wierzchu po jednym bilecie rublowym. Starozakonni za oszustwo zostali aresztowani i zostaną oddani pod sąd.

O zmianie obowiązującego porządku ustalenia praw do dóbr nieruchomych i wprowadzeniu systematu hypotecznego.

(*Dalszy ciąg* *).

Istota systematu hypotecznego daje się sprowadzić do obowiązkowego ustalania wszystkich w ogóle praw do dóbr nieruchomych, za pomocą wpisania ich do ksiąg, oddzielnie dla każdych dóbr, z nadaniem temu wpisaniu takich następstw, które przyczyniałyby się do utrwalenia praw gruntowych i do rozwoju kredytu gruntowego.

Ustalenie wszystkich praw do dóbr nieruchomych za pomocą wpisania ich do ksiąg, oddzielnie dla każdych dóbr, usuwa wszystkie przytoczone wyżej wady istniejącego obecnie porządku ustalania praw.

Ten sposób ustalania daje się zastosować do wszystkich praw do dóbr nieruchomych: do prawa własności, do prawa zastawu, do prawa oddzielnego posiadania, do prawa udziału w użytkowaniu i korzyściach z cudzych dóbr. Zatem stystemat hypoteczny usuwa wikłającą różnorodność sposobów ustalania rozmaitych praw i ustanawia jeden porządek ustalania dla wszystkich praw.

Wpisywanie prawa do księgi przedstawia się jako formalność tak prosta, że zachowanie jej nie sprawi trudności żadnemu z nabywców prawa i dla tego można uczynić obowiązkowem ustalenie wszystkich bez wyjątku praw tym sposobem, z zastrzeżeniem aby każde prawo uznawane było za ważne, dopiero po wpisaniu go do księgi.

Prostota i brak komplikacji w ustalaniu prawa za pomocą wpisania do księgi, dają możność dokonania ustalenia w jak najkrótszym terminie i w skutku tego zbliża się ustalenie prawa z chwilą zawarcia umowy o nabycie prawa, tak że pomiędzy zawarciem umowy a ustaleniem prawa nie pozostaje wielkiej przestrzeni czasu, w ciągu której stosunki stron umawiających się względem prawa okazywałyby się nieokreślonemi.

Wpisywanie każdego prawa do księgi przy ustaleniu, daje możność uproszczenia porządku sporządzania aktów.

Przy ustaleniu praw za pomocą wpisywania ich do księgi, staje się zupełnie widoczną i dokładną chwila od której prawo uznaje się za ustalone, a tym sposobem usuwa się wszelka wątpliwość, kto w danej chwili jest gospodarzem pewnego prawa. Za chwilę ustalenia uważa się czas wpisania do księgi. Na kogo wpisane jest prawo w księdze, ten jest gospodarzem prawa.

Skupienie wiadomości o wszystkich prawach do dóbr w jednej księdze, daje możność każdemu, w każdej danej chwili zrobienia kwerendy, kto jest gospodarzem tego lub innego prawa, z kim bezpiecznie jest wchodzić w umowę o to prawo, czem ograniczane są prawa do dóbr. W taki sposób wpisanie praw do księgi nabiera znaczenia ujawnienia każdego prawa.

Następstwa ustalenia praw według zasad systematu hypotecznego, zależą na tem, naprzód, że osoba, na którą prawo jest ustalone i tylko ta jedna osoba może zawierać umowy o alienowanie lub o ograniczanie tego prawa. To założenie stanowi prosty wynik z obowiązkości ustalania praw, z tego, że za gospodarza prawa uważa się ten, na kogo jest ustalone. Zatem dopiero po ustaleniu prawa i tylko ten na kogo prawo zapisane jest w księdze, może je ustąpić lub ustanowić jego ograniczenie.

Powtóre, ustalenie prawa nadaje mu siłę dla osób trzecich. Ustalenie prawa za pomocą wpisania go do księgi, ma znaczenie ujawnienia tego prawa przed wszystkiemi, interesów czyich może dotyczyć. Skoro tylko prawo jest ujawnione, osoby trzecie mają możność dowiedzenia się o jego istnieniu i mogą stosować się do niego przy dalszem ustanowieniu swoich stosunków prawnych. Dopóki prawo nie jest ujawnione przez wpisanie do księgi, pozostaje nieznanem dla trzecich osób i dla tego nie może wpływać na ich stosunki prawne.

Przytoczona zasada o nabyciu przez prawo mocy obowiązującej dla osób trzecich, dopiero po ujawnieniu go i ustaleniu za pomocą wpisania do księgi, daje w swoim rozwoju następujące wywody.

Nabywając moc obowiązującą dla osób trzecich dopiero po ujawnieniu i ustaleniu, każde prawo wpisywane do księgi, z jednej strony nie może naruszać mocy praw, które były wcześniej ujawnione, ustalone i wpisane, a z drugiej strony nie może być z kolei naruszone następującemi zaznaczeniami w księdze. Przez to ustanawia się pierwszeństwo praw odpowiednio do czasu ich ujawnienia i ustalenia, stosownie do porządku, w którym wpisane są w księgę. Pierwszy zawierający umowę z właścicielem, nie ma na widoku żadnych ograniczeń prawa własności, żadnych długów na dobrach; na niego ustala się prawo do dóbr wolne od wszelkich ograniczeń i długów; następnie to prawo, przez cały czas swego istnienia pozostaje nietykalnem w tej samej objętości; na jego moc i objętość nie wpływają żadne ograniczenia i długi, które następnie będą wpisane do księgi. Osoba, prawo której do dóbr wpisuje się do księgi jako drugie, ma już na widoku pierwsze prawo, zna objętość piewszego prawa i przy zawarciu umowy stosuje się do tego. To drugie prawo podlega istnieniu pierwszego i nabiera moc o tyle tylko, o ile nie krępuje zupełnego urzeczywistnienia pierwszego prawa; ale z kolei, na równi z pierwszem prawem, ma pierwszeństwo, w urzeczywistnieniu i zaspokojeniu przed następnemi prawami. Trzecie prawo podlega istnieniu pierwszego i drugiego prawa, nie może wcale ograniczać ich objętości, lecz i samo ogranicza się w swej objętości, tylko temi dwoma prawami. Jeżeli przez pierwsze, wpisane jest prawo zastatu dla zabezpieczenia wierzytelności, przez drugie—prawo dożywotniego posiadania dóbr, przez trzecie—prawo zastawu dla zabezpieczenia wierzytelności, przez czwarte—nabycie prawa własności za pomocą kupna, to wzajemny stosunek wszystkich tych praw jest następujący: dla nabywcy, prawo którego zapisane jest ostatnie, obowiązującem jest pozostawienie dóbr w dożywotniem posiadaniu osoby zapisanej jako druga i spłacenie obu wierzytelności. Wierzyciel drugiej wierzytelności może domagać się zaspokojenia z dóbr z pierwszeństwem przed tymi wierzytelności, które nie są ujawnione przez wpisanie do księgi, ale pod tym koniecznym warunkiem, aby była spłacona albo pozostawiona na dobrach pierwsza wierzytelność i żeby było zachowane dożywotnie posiadanie osobie, prawo której wpisane jest jako drugie; jeżeli przy tych warunkach nie może dojść do skutku sprzedaż, to wierzyciel pozostaje bez zaspokojenia. Dożywotni posiadacz może urzeczywistniać swoje prawo posiadania i użytkowania bez wszelkiego względu na to, że prawo własności przeszło następnie do innej osoby; prawo dożywotniego posiadania wcale nie ogranicza się istnieniem wierzytelności wpisanej na trzeciem miejscu i zachowuje swą moc przy sprzedaży dóbr na zaspokojenie tej wierzytelności, ale przy sprzedaży dóbr na pokrycie pierwszej wierzytelności może utracić moc a mianowicie: jeżeli to prawo dożywotniego posiadania o tyle zmniejszy cenę dóbr, że z zachowaniem tego prawa nie znajdzie się nabywca, dający sumę dostateczną na zaspokojenie pierwszego długu, to posiadacz dożywotni traci swe prawo, dobra sprzedają się bez ograniczenia praw nabywcy przez posiadanie dożywotnie. Pierwszy wierzyciel zaspakaja się przed wszystkimi innymi wierzycielami i dopiero reszta jaka pozostanie po pokryciu pierwszej, według księgi, wierzytelności idzie na korzyść wierzyciela z drugiego aktu zastawnego i innych wierzycieli; jeżeli sprzedaż dóbr za sumę nie niższą od wierzytelności z pierwszego aktu zastawnego nie może dojść do skutku pod warunkiem zachowania na dobrach lub zaspokojenia w całości albo w części wierzytelności z drugiego aktu zastawnego, to okoliczność ta nie wstrzymuje sprzedaży dóbr na zaspokojenie pierwszej wierzytelności. Takie są następstwa pierwszeństwa praw wpisanych do księgi hypotecznej. Ścisłe zachowanie zasady pierwszeństwa możliwe jest tylko przy systemacie hypotecznym, który daje zupełnie dokładne, nie podlegające żadnej wątpliwości dane dla określenia wzajemnych stosunków praw nie tylko jednorodnych, lecz i różnorodnych. (*D. c. n.*)

*) Patrz Nr. 91 *Dzien. Warsz.*

TELEGRAMY
DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Amsterdam, 11 maja. Uroczystość dwudziestopięcioletniego jubileuszu rządów króla rozpoczęła się. Król, królowa, rodzina królewska oraz wielki książę i wielka księżna sasko-wejmarscy, przyjechali w południe do miasta świetnie przyozdobionego, w asystencji konnej gwardji honorowej i gwardji obywatelskiej. Nadzwyczaj licznie zgromadzone tłumy ludu witały orszak królewski radośnemi okrzykami, usypując mu drogę kwiatami. Dziś wieczorem dany będzie w pałacu obiad galowy, około godziny zaś 9 wykonana zostanie wielka serenada.

Rzym, 11 maja. Gazeta urzędowa upoważniona została do oświadczenia, że twierdzenie w korespondencji do „Timesa“ z 5 maja w przedmiocie mniemanej rozmowy pomiędzy królem włoskim i Bismarckiem, pozbawione jest wszelkiej zasady.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* Czytamy w „Reichs und Staatsanzeiger“ z 4 maja: „W dniu wczorajszym, 3 maja, o godzinie 1-ej po południu, cesarz i król Wilhelm udał się na dworzec drogi żelaznej wschodniej, dla powitania Najjaśniejszego Cesarza Wszechrosyjskiego. Przed przybyciem jego cesarsko-królewskiej mości, w apartamentach banhofu zgromadzili się: jego cesarsko-królewska wysokość książę następca tronu, jego królewska wysokość wielki książę saski, ich królewskie wysokoście książęta: Karol, Fryderyk-Karol, Aleksander, Jerzy, książę August wirtembergski, książęta Fryderyk, Wilhelm i Henryk, synowie jego cesarsko-królewskiej wysokości księcia następcy tronu, ich wysokoście dziedziczny książę sasko-meiningeński i książę Paweł meklemburgski, jego wysokość książę Fryderyk hohenzollernski, jenerał-feldmarszałkowie hrabia Moltke i baron Manteuffel, jenerał-adjutanci, jenerałowie z orszaku i fligiel-adjutanci, wielki koniuszy hrabia Pückler i wice-wielki koniuszy Rauch, gubernator Berlina jenerał-lejtnant Stülpnagel, komendant Berlina jenerał-major Neumann, naczelny prezydent prowincji brandenburgskiej Jagow, naczelnik policji Maday. Oprócz tego obecnymi byli członkowie ambasady ruskiej, z radcą ambasady Arapowem na czele, albowiem ambasador Oubry udał się był na spotkanie swego Monarchy na granicę Niemiec, oraz znaczna liczba znakomitszych dam ruskich. Cesarz Wilhelm, książę następca tronu i książęta domu królewskiego byli w Cesarsko-ruskich mundurach jeneralskich, z wstęgą niebieską orderu św. Andrzeja, cesarz zaś miał na sobie, oprócz tego, order św. Jerzego. Na warcie honorowej stała 5-a kompanja 2-go pułku gwardji; na prawem jej skrzydle znajdowali się dowódcy bezpośredni, na lewem zaś — dowódcy tych pułków, szefami których są członkowie Rodziny Cesarsko-ruskiej, na przyjazd Których oczekiwano.

„Jak skoro pociąg wjechał na dworzec, muzyka zagrała hymn narodowy ruski, wojska oddały honory, i w oknie wagonu Cesarskiego ukazał się Najjaśniejszy Cesarz Aleksander, witając skinieniem ręki Swego Wuja i Przyjaciela. W kilka minut potem, serdeczny uścisk połączył obu Monarchów. Następnie Ich Cesarskie Moście przywitali się z książętami i Wielkiemi Książętami.

„Z Najjaśniejszym Cesarzem Aleksandrem przyjechali Ich Cesarskie Wysokoście Wielcy Książęta Aleksy Aleksandrowicz i Konstanty Mikołajewicz. W towarzystwie cesarza i króla Wilhelma, Najjaśniejszy Cesarz Wszechrosyjski przeszedł przed frontem wojsk i przyjął raport z rąk dowódcy pułku; toż samo uczynili Wielcy Książęta. Najjaśniejszy Cesarz Wszechrosyjski miał na sobie mundur pruski jeneralski i wstęgę orderu Orła Czarnego; w takim samym mundurze i przy takiejże wstędze był Wielki Książę Konstanty Mikołajewicz; Wielki Książę Aleksy Aleksandrowicz był w mundurze pułku szlązkiego huzarów Nr. 6, którego jest szefem. Najjaśniejszy Gość Cesarski przywitał się następnie z jenerałami i osobami z orszaku cesarza i króla, jak również z obecnemi damami, poczem usiadł do powozu otwartego razem z cesarzem i królem Wilhelmem. Do następnych powozów wsiedli książę następca tronu i Wielcy Książęta, jak również książęta prusey i niemieccy i liczny orszak. Na ulicach, przez które przejeżdżały powozy, jak również w oknach domów, zgromadziła się nadzwyczaj liczna publiczność, która witała z zapałem Ich Cesarskie Moście. Po przy-

byciu do pałacu królewskiego, Wysocy Goście i Krewni po witani zostali jak najserdeczniej przez cesarzowę i królowę.

„Z pałacu królewskiego Najjaśniejszy Gość udał się, w towarzystwie cesarza Wilhelma, do domu ambasady ruskiej, przed którym stała na warcie honorowej kompanja pułku grenadjerów gwardji Cesarza Aleksandra. Przeszedłszy przed frontem warty honorowej, Ich Cesarskie Moście, wśród pełnych zapału okrzyków ze strony licznie zgromadzonej publiczności, weszli do wewnętrznych apartamentów domu ambasady, gdzie na parterze staje zwykle Najjaśniejszy Cesarz Aleksander. Ambasador ruski powitał swego Monarchę u stóp schodów, na górze zaś, w salach przyjęć, zgromadziły się, dla powitania Najjaśniejszego Pana i Wielkich Książąt, jej cesarsko-królewska wysokość małżonka księcia następcy tronu i ich królewskie wysokoście księżne domu królewskiego. Wkrótce potem przyjechała cesarzowa i królowa, dla złożenia wizyty Najjaśniejszemu Cesarzowi.

„Wkrótce po przyjeździe, Najjaśniejszy Cesarz Wszechrosyjski odwiedził ich cesarskie i królewskie wysokoście księcia następcę tronu i jego małżonkę, ich królewskie wysokoście książąt i księżne domu królewskiego i następnie jenerał-feldmarszałków hrabiego Wrangla, hrabiego Moltke i barona Manteuffla.

„O godzinie 5-ej, w sali galerjowej pałacu królewskiego miał miejsce obiad familijny na 27 osób. Na obiedzie raczyli znajdować się Najjaśniejszy Cesarz Aleksander z obudwoma Wielkimi Książętami i z przybyłym tegoż dnia z Szwerynu Wielkim Księciem Włodzimierzem Aleksandrowiczem, jak również ich królewskie wysokoście wielki książę, wielka księżna, wielka księżna-matka, dziedziczny wielki książę i ich wysokoście księżniczka Marja i książę Paweł meklemburgsko-szweryński. Najjaśniejszy Cesarz Wszechrosyjski był w mundurze pułku grenadjerów Cesarza Aleksandra; Wielcy Książęta mieli na sobie mundury pułków pruskich, których są szefami. Cesarz i król Wilhelm, książę następca tronu, wielki książę meklemburgsko-szweryński i książęta domu królewskiego, z wyjątkiem księcia Aleksandra, byli w mundurach swoich pułków ruskich.

„Wieczorem Ich Cesarskie Moście i Najdostojniejsi Goście znajdowali się w teatrze opery królewskiej.

„Dziś, o godzinie 11-ej z rana, odbyła się na cześć Najjaśniejszego Cesarza Wszechrosyjskiego mustra brygady ze strzelaniem. Brygadą dowodził jenerał-major i naczelnik 4-ej brygady piechoty gwardji, Dannenberg; złożona była ona z pułku № 1 grenadjerów gwardji Cesarza Aleksandra (dowódzca pułkownik Wussow), pułku № 2 grenadjerów gwardji cesarza Franciszka (dowódca pułkownik Bogun von Wangenheim), pułku fuzyljerów gwardji (pułkownik Panstein), 2-go pułku dragonów gwardji (pułkownik baron Zedlitz-Leipe) i dwóch baterij brygady artylerji polowej gwardji.

„Najjaśniejszy Cesarz Wszechrosyjski obecnym był na mustrze konno; cesarz i król Wilhelm, z powodu lekkiego stłuczenia, był w powozie.

„W orszaku cesarza znajdowali się feldmarszałkowie: hrabia Wrangel, hrabia Moltke, baron Manteuffel, minister wojny jenerał-lejtnant Kameke i inni jenerałowie.

„Na mustrze obecnymi byli także wszyscy znajdujący się tu członkowie domów panujących zagranicznych, jego cesarsko-królewska wysokość książę następca tronu, ich cesarskie wysokoście książęta Karol i Fryderyk-Karol i jego królewska wysokość książę August wirtembergski.

„Najjaśniejsza cesarzowa i królowa, jej cesarsko-królewska wysokość małżonka księcia następcy tronu, małżonka księcia Fryderyka-Karola i jej królewska wysokość wielka księżna meklemburgsko-szweryńska przypatrywały się mustrze z otwartych powozów.

„O godzinie 5-ej po południu, w pałacu królewskim dany był obiad galowy na 150 osób, o godzinie zaś 9½ miał miejsce wieczór, na który zaproszono 170 osób."

---

* W dniu 17 (29) kwietnia, jako w uroczystą rocznicę urodzin Najjaśniejszego Pana, w cerkwi Ambasady ruskiej w Londynie odprawione było uroczyste nabożeństwo z modłami, na którem znajdowali się książę i księżna Edymburscy i ambasada ruska w pełnym składzie. Nabożeństwo odprawiał o. Eugenjusz Popow. Po nabożeństwie i modłach, ambasador i wszyscy członkowie Ambasady byli zaproszeni na śniadanie do pałacu Buckingham przez księcia i księżnę Edymburskich. Wieczorem u hrabiego Brunnowa był obiad galowy, na którym byli wszyscy urzędnicy Ambasady i kilku znakomitych rosjan, znajdujących się obecnie w Londynie. Toast za zdrowie Najjaśniejszego Pana, wniesiony przez ambasadora, był przyjęty z zapałem.

* Bal, dany na cześć księcia i księżny Edymburskich przez londyńskie City, odbył się 29 kwietnia i udał się świetnie. Manshion-House (ratusz miejski), był wspaniale iluminowany zewnątrz, a wewnątrz przystrojony całym lasem kwiatów i roślin podzwrotnikowych. Wszędzie były urządzone fontanny wody pachnącej. W sali egipskiej ustawione były na wysokiej estradzie, zasłanej dywanami, dwa złocone krzesła galowe, wybite czerwonym aksamitem, nad któremi wznosił się baldachin z złotogłowu. Nad baldachinem ułożone było trofeum z jedwabnych flag ruskich i agielskich, z sztandarem wielkobrytańskim pośrodku. Prawie wszyscy zaproszeni płci męzkiej byli w mundurach i ubiorach urzędowych. Lord-major i jego małżonka od godziny 7½ stali w sali egipskiej przyjmując gości, których głośno meldował herold City. W wielkiej przedsali mieściła się warta honorowa z muzyką wojskową. Na kilka minut przed godziną 9½, lord-major, jego małżonka, sekretarz i sześciu mistrzów obrzędów z buławami, poprzedzani przez trębaczy miejskich, udali się do przedsali, gdzie wkrótce weszli dostojni zaproszeni. Księżna Edymburska i księżna Walji, bezzwłocznie weszły do gotowalni i powróciły po kilku minutach. Natenczas orszak uformował się i ruszył naprzód w następującym porządku: czterej mistrzowie obrzędów z buławami, trębacze miejscy trąbiący na srebrnych swych trąbach, niosący miecz i buławę lorda-majora, księżna Edymburgska pod rękę z lordem-majorem, książę Edymburski z małżonką lorda majora, księstwo Walji, książę Cambridge, książę i księżna Tek, wielki książę następca tronu Meklemburgsko-Strelicki i świta ich wysokości. Po wejściu orszaku do sali egipskiej, księżna Edymburska i księżna Walji weszły na estradę i usiadły na galowych krzesłach pod baldachimem. W kilka minut rozpoczął się galowy kadryl, w którym uczestniczyli: księżna Edymburska z lordem majorem, książę Edymburski z małżonką lorda majora, księżna Walji z księciem Meklemburgsko-Strelickim, książę Walji z małżonką ambasadora francuzkiego, księżną La Rochefocauld-Bisaccia, książę Cambridge z księżną Sunderland i książę Tek z lady Emilją Kingscott. Księżna Edymburska miała na sobie suknię jasno-zieloną, brylantowe djadem i naszynik, księżna Walji suknię różową przybraną bluszczem, brylantowe djadem i naszyjnik. Książę Walji i książę Edymburski byli w granatowych mundurach z złotemi szlifami i w wstęgach orderu św. Andrzeja. Po kadrylu galowym rozpoczęły się zwyczajne tańce, podczas których dostojni zaproszeni znów wrócili pod baldachim. O północy ich wysokości byli zaproszeni przez lorda-majora do kolacji, wspaniale zastawionej w długiej bawialni. Na kolacji tej, oprócz dostojnych zaproszonych i gospodarzy, znajdowali się wszyscy posłowie i liczni wysokie zajmujący stanowiska anglicy obojga płci. Dla pozostałych zaproszonych kolacja była zastawiona na 900 osób w starej wielkiej sali. Ich wysokości opuścili bal o godzinie 1½ po północy.

* Dnia 30 kwietnia zamknięte zostały w Londynie zapisy na czteroprocentową pożyczkę 5 miljonów funtów szterlingów, wypuszczoną przez ministerstwo do spraw ost-indyjskich, z powodu głodu w Bengalu. Suma zebrana za pomocą zapisów wynosi 15,138,960 funtów szterlingów.

---

* Mało już brakowało do tego, ażeby sprawa p. Arnima nie wywołała polemiki pomiędzy organami urzędowemi Berlina i Paryża *Norddeutsche Allgemeine Zeitung*, która stała się nadzwyczaj drażliwą, uczepiła się z pretensjami do dzienników *Français* i *La Presse* za poglądy jakie dzienniki owe objawiły o wspomnionej sprawie a które to poglądy wyrażały więcej sympatji dla hr. Arnima, niż dla ks. Bismarcka. Ministerjalne organa berlińskie, zapomniawszy o tem, iż także pewna liczba ich współbraci niemieckich zapatrywała się na ową sprawę z podobnegoż jak prasa francuzka punktu, a nawet wyrażała się dosadniej, których jednakże nie strofowała za to wcale, wystosowała jednak przeciwko *Pressie* i *Français* notę nadającą obserwacjom tych dzienników ważność i znaczenie widocznie przesadzone. Obadwa organa paryzkie podniosły tę notę zarówno ztaktem jak i z umiarkowaniem takiem, że cała owa polemika nie mogła posunąć się dalej i wydać niebezpiecznych następstw. *Augsburger Allg. Zeitung* także ze swojej strony zajęła się tym wypadkiem i zganiła nie francuzkie dzienniki, lecz urzędowe organa berlińskie. „Niedyskrecja p. Arnima — powiada to pismo — wywołała następstwa najopłakańsze; półurzędowa prasa zaczyna znowu przybierać względem Francji ten sam ton gniewliwy, który z powszechnem zadowoleniem już był przez czas jakiś zaniechany. Niezawodnie należało wziąść na uwagę oświadczenia *Pressy* i *Français*, lecz sposób w jaki to uczyniono, nie zasługuje na pochwałę naszą. Pocóż znów zaraz robić tyle hałasu za najmniejszym objawem zdania ze strony przeciwników? Czyliż nie byłoby godniejszą rzeczą zachowywać zawsze tę postawę spokojną i męzką, która nam jednała poważanie narodów obcych. Nie można wyrzucać kierunkowi prasy berlińskiej braku gorliwości, lecz nadużywa on swego powołania, strofując codzienie nie tylko prasę niemiecką, lecz także i europejską w ogóle. Oceniamy dobre chęci organów berlińskich, lecz jesteśmy jawnemi przeciwnikami wszystkiego co przypomina takie ciężkie, pedantyczne i nierycerskie strofowania. Widocznie takt i delikatność uczuć nie należą do liczby zalet przeważających w prasie berlińskiej."

---

* Donoszą o blizkich zmianach w składzie ministerstwa madryckiego. Czy rząd będzie przemieniony na korzyść republikanów czy alfonsistów, to już jest tajemnicą marszałka Serrano. Wszelako mało podobnem jest do prawdy, ażeby książe de la Torre usposobiony był do zużytkowania zwycięztwa pod Bilbao na korzyść alfonsistów. Sądzi on teraz siebie bliższym niż kiedykolwiek godności najwyższych o jakich marzył dla siebie a które nie dałyby pogodzić się z odbudowaniem monarchji. A więc też w duchu republikańskim, według wszelkiego prawdopodobieństwa, odbędą się zapowiedziane w ministerstwie zmiany, jeżeli tylko marszałek Serrano jest zupełnie swobodny i może postępować stosownie do swoich wyobrażeń i chęci. Lecz czy taką swobodę posiada rzeczywiście? Czy nie przyjął on jakichś zobowiązań względem marszałka Concha i czy jenerał Pavia, zawsze bardzo wpływowego w Madrycie, przyłączył się także do rzeczypospolitej? W tem leży cała kwestja. W każdym wypadku, plebiscyt lub wybory do nowej konstytuanty, nie są jeszcze blizkie, co widać już jawnie z odpowiedzi udzielonej przez księcia de la Torre deputacji winszującej mu wyswobodzenia Bilbao: „karlizm, rzekł marszałek, jest zachwiany, lecz dotąd zwyciężonym stanowczo nie został; gdy to nastąpi i gdy już kantonalizm także nie będzie groził żadnem niebezpieczeństwem, wówczas dopiero kraj będzie mógł swobodnie stanowić o swoim losie."

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Sztutgard, 8 maja.* Dziś, o godzinie wpół do siódmej wieczorem, po uroczystości ślubnej, Najdostojniejsi Nowożeńcy wyjechali pociągiem nadzwyczajnym do Friedrichshafen, gdzie zabawią dwa tygodnie, poczem udadzą się do Karlsruhe, na Szlązku, do rodziców Najdostojniejszego Nowożeńca.

Najjaśniejszy Pan wyjedzie z Sztutgardu do Anglji w poniedziałek, 11 maja, wieczorem.

* *Cannstadt, 9 maja.* Dziś, o godzinie 11-ej z rana, odbył się tu przegląd wojsk konsystujących w Sztutgardzie, Ludwigsburgu i Asperg, w obecności Najjaśniejszego Pana, oraz Króla i Królowej wirtembergskich i wszystkich wysokich gości. Paradą dowodził jenerał-lejtnant Reitzenstein. Najjaśniejszy Pan raczył wyrazić zdanie pochlebne o wybornym stanie wojsk wirtembergskich. Pogoda była jak najpiękniejsza; widzów zgromadziło się wielkie mnóstwo. Najjaśniejsze Osoby wyjechały ztąd przed godziną pierwszą napowrót do Sztutgardu.

* *Berlin, 9 maja.* W izbie deputowanych odbywały się dziś, po raz trzeci, obrady nad projektem do prawa w przedmiocie administrowania wakujących stolic biskupich katolickich. Po długich rozprawach ogólnych, w których Reichensperger, Wierzbiński, Respondek, Baudri i Windthorst przemawiali przeciw, zaś Bethusy-Huc, Hänel, Aegidi za projektem do prawa, odrzucony został wniosek Windthosta, żądający, ażeby prawo pomienione przekazane zostało ponownie osobnej komisji, któraby zdała sprawę z tego, jakie zmiany w konstysucji pruskiej mają poprzedzić przyjęcie tego prawa. Następnie przyjęte zostały bez rozpraw pojedyńcze paragrafy tego prawa, poczem całe prawo zostało uchwalone 257 głosami przeciw 95.

* *Berlin, 9 maja.* W sferach urzędowych zapewniają, że cała osnowa, na której oparta jest korespondencja z Paryża z 5 maja, zamieszczona w gazecie *Times*, w przedmiocie jakoby zwierzenia się Bismarcka królowi Wiktorowi Emanuelowi, jest czystem zmyśleniem, mającem na celu podać w podejrzenie miłość pokoju, jaką ożywione są Niemcy.

* *Wiesbaden, 9 maja.* Cesarz Wilhelm, który przejeżdżał przez Frankfurt dziś, o godz. 9 minut 45 zrana, przybył tu o godzinie 10 minut 45 przed południem i udał się w powozie otwartym, przez miasto przyozdobione świetnie flagami, do zamku, będąc witany wszędzie radośnemi okrzykami przez ludność, która usypywała mu drogę kwiatami.

* *Ateny, 9 maja.* Rozwiązanie izby deputowanych nastąpiło i zostało ogłoszone. Kollegja wyborcze zwołują się na 1-go lipca dla dokonania nowych wyborów.

---

* Dnia 27-go kwietnia, wieczorem, odbyło się posiedzenie **londyńskiego królewskiego towarzystwa jeograficznego** na cześć zmarłego członka takowego **Livingstona.** W liczbie obecnych znajdowali się: korespondent gazety *New-Jork-Herald*, Stanley, który został honorowym członkiem Towarzystwa, murzyn Jakób Whigpright oraz starszy syn Livingstona, zajmujący się, jak doniósł zebraniu prezes, sir Bartle Frère, przejrzeniem papierów, pozostawionych przez ojca, dla wydania ich drukiem. Na posiedzeniu odczytane zostały listy, pisane przez Livingstona w ostatnich latach. Stanley odczytał mowę o wielkim podróżniku.

—

* Rada zawiadowcza komitetu zajmującego się sprawą zbudowania **portu przy ujściu Brdy do Wisły,** podaje do wiadomości, że podpisano już na ten cel kapitał 409,500 tal., do którego miasto Bydgoszcz przyczyniło się 30-ma tysiącami tal. Jest nadzieja, że podpisy dojdą wkrótce do sumy pół milijona tal. Podług kosztorysu, na zbudowanie portu potrzeba będzie 550,000 talarów; rząd pruski przyrzekł zapomogę w ilości 250,000 tal.

Redaktor, **Mikołaj Berg.**

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Warszawa dnia 30 kwietnia (12 maja).

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, we wtorek, opera romantyczno-komiczna w 4 aktach, **Marta** czyli **Jarmark w Richmond.** — Początek o godzinie 7 i pół. — *Jutro*, we środę, dramat **Otello.** — *Wczoraj*, było osób 803.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, we wtorek, komedja w 1 akcie, **Akrobata;** — komedja w 3-ch aktach, **Emancypowane.** — Początek o godzinie 7 i pół.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego). — Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta *codziennie*, od godziny 11-ej rano do godziny 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś i święta kop. 5.

TIVOLI. — *Dziś i codziennie*, **Koncert słynnych śpiewaków** z Pesztu, p. *Mutzbauer* z córką swą panną *Rozą* oraz panny A. Kossari i p. Lebourd, z muzyką P. Stankiewicza. — Początek o godzinie 8-ej wieczorem. — Cena wejścia kop. 45.

Przyjmowanie chorych.

Profesorowie Warszawskiego Uniwersytetu, w prowadzonych przez siebie klinikach, udzielają chorym przychodnim pomocy lekarskiej bezpłatnie, w następujące dnie i godziny:

W chorobach chirurgicznych, codziennie od godziny 12 do 1, w szpitalu Ś-go Ducha.	Profesor *Girsztowt.*
W chorobach chirurgicznych, we środy i soboty od godziny 9 do 10, w szpitalu Dzieciątka Jezus.	Profesor *Kosiński.*
W chorobach wewnętrznych, codziennie od godziny 11 do 12, w szpitalu Świętego Ducha.	Profesor *Lambl.*
W chorobach wewnętrznych, we środy i piątki od godziny 11½ do 12½, w szpitalu Dzieciątka Jezus.	Profesor *Andrejew.*
W chorobach wenerycznych i skórnych nie wenerycznej natury, we środę i w niedzielę od godziny 11 do 12, oraz w cierpieniach gardła wenerycznej i nie wenerycznej natury, we wtorki i piątki od 11 do 12, w szpitalu Ś-go Łazarza.	Profesor *Trautvetter.*
W chorobach ocznych, codziennie od godziny 1 do 2, w szpitalu Ś-go Ducha.	Docent *Wolfring.*

—

SZPITAL DZIECIĄTKA JEZUS.

Bezpłatna porada lekarska dla przychodzących chorych. Wejście przez drzwi główne od Wareckiego placu.

Choroby zewnętrzne w ogóle.

Dr *Orłowski* codziennie od 10 do 11 godziny rano.

Choroby organów moczo-płciowych:

We wtorki, czwartki i soboty od 11 do 11½ godziny przed południem.

Choroby wewnętrzne.

Dr *Pogorzelski* codziennie od 9 do 10 godziny rano

—

Przyjmowanie chorych „W szpitalu świętego Rocha."

Codziennie od godziny 9-ej do 10-ej zrana, głównie zaś:

Choroby zewnętrzne — Dr *Stankiewicz.*

Choroby wewnętrzne — Dr *Obrębski.*

---

* W dniu 29 (11) bież. mies. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 64, wyzdrowiało 47, umarło 2, pozostało 1860 (mężczyzn 817, kobiet 863), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 156, kobiet 169.

Przyjechali: — Jenerał-letnanci: *Sobolewski*, *Kostanda* i *Manderstern*, z St. Petersburga; — kamerjunkier Dworu Jego Cesarskiej Mości hr. *Berg*, z Londynu.

Wyjechał: — Rzeczywisty radca stanu *Karnowicz*, do Kalisza.

Cena okowity dnia 29 kwietnia (11 maja).

	wiadro od rs.	garniec od rs.
Hurtowa składowa	6.01,[1] — 6.04,[1].	1.95½ — 1.96½.
Pojedyncza szynkarska		1.97 — 1.99.

Stosunek garnca do wiadra 100:307¼. (*G. H.*)

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

dnia 30 Kwietnia (12 Maja) 1874 roku.

Weksle.		Żądano Rs.	Żądano k.	Płacono R.	Płacono k.
Berlin . . . 100 Tal.	2 m.	108	—	107	70
„ . . . „ „	8 d.	107	85	107	55
Gdańsk . . . „ „	2 m.	—	—	—	—
Hamburg . . . 300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn . . . 1 Ft. Szter.	3 m.	7	26	7	24
„ . . .	kr. ter.	7	27	—	—
Paryż . . . 300 Frank	10 d.	87	15	—	—
„ . . .	„	—	—	—	—
Wiedeń . . . 150 Zł. W. A.	2 m.	96	52½	—	—
„ . . . à vista		97	42½	96	97½
Petersburg . . 100 Rsr.	3 m.	98	50	98	20
„ . . . „ „	3 d.	—	—	100	—
Moskwa . . . „ „	1 m.	—	—	—	—
Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych.					
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rsr. 125		—	—	146	—
Obligacje Głów. Tow. Ros. dróg żelaznych po franków 2,000 za rs. 100		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Wied. za sztukę		90	—	89	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 500 fr.		—	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 100 talarów za sztukę		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Bydg. za rs. 100		72	—	—	—
Akcje „ „ po 500 rs.		—	—	75	50
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Teresp. za rs. 100		115	25	114	50
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej fabr. Łodzkiej rs. 100		100	—	—	—
Akcje banku handl. w Warszawie po 250 rs.		—	—	—	—
Akcje banku hand. War. IV Em. z wpłatą rs. 100		113	—	111	—
Akcje banku handlowego w Łodzi po 100 rs.		—	—	—	—
Akcje banku dyskontowego w Warszawie za sztukę rs. 250		230	—	225	—
Akcje Warsz. Towarz. Ubezp. od ognia za sztukę z wpłatą rsr. 125		122	50	—	—
Akcje Towarz. Łazienek i Łaźni rs. 500		—	—	—	—
Papiery Publiczne (bez wartości kuponów).					
Listy Zastawne III-go Okresu Serji pierwszej za rs. 100		94	25	93	95
Listy Zastawne III-go Okresu Serji drugiej za rs. 100 [1])		93	—	—	—
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 [2])		92	80	92	50
5% Listy Zastawne miasta Warszawy [3])		88	50	88	20
„ „ „ II Serja		87	70	87	40
5% Listy Zastawne miasta Łodzi [4])		—	—	—	—
Listy likwidacyjne za rs. 100 [5])		77	95	77	65
5 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1854 za rs. 100		—	—	—	—
pożyczka rosyjska Stiglitza z 1855 za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100		98	—	97	—
Metaliki Lutowe za rs. 100		—	—	—	—
„ Sierpniowe za rs. 100		—	—	—	—
Rosyjska pożyczka prem. z 1864 rs. 100		168	50	—	—
„ „ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
„ „ „ 1866 rs. 100		165	50	—	—
„ „ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
5% Listy Zastawne Rosyjskie		102	—	101	—

[1]) Wartość kuponu bieżącego od Listów Zastawnych rs. 1 k. 48⅝.
[2]) Wartość kuponu od Listów Zastawnych nowych rs. 1 k. 86⅑.
[3]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Warszawy rs. — k. 48¹¹⁄₁₃.
[4]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Łodzi rs. — k. 8½.
[5]) Wartość kuponu od Listów Likwidacyjnych rs. 1 k. 72²⁄₉.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE
ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ

N. D. 2589. Sąd Kryminalny w Warszawie.

Na zasadzie Najwyższego Ukazu z dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r. i Postanowienia b. Rady Administracyjnej w Królestwie Polskiem z dnia 16 (28) Października 1856 r. wzywa zbiegłych za granicę:

1. Szlamę Płockiego, lat 30, krawca, z osady Przedecz w 1871 r.
2. Piotra Józefa 2-ch imion Pieniążek, lat 24, syna Czesława i Anieli z Rzuchowskich b. dzierżawcę ze wsi Ziwanice, gm. Bratoszewice, powiatu Brezińskiego, w 1867 r.
3. Józefa Szaps, lat 49, syna Lewka i Jenty z Litmanów, krawca z osady Przedecz w 1871 r.
4. Piotra Ignacego 2-ch imion Markowskiego, lat 23, syna Ludwika i Marcelli ze wsi Piła, gm. Panki powiatu Częstochowskiego w 1871 r.
5. Icka Faust, lat 44 syna Mośka i Ryfki z Danielów, z m. Częstochowa w 1871 r.
6. Franciszka Romaniak v. Romanowskiego, lat 34, syna Pawła i Marjanny z gm. Roguźno, powiatu Łęczyckiego w 1870 r.
7. Kajetana Podczaskiego, lat 42 syna Jana i Anastazji z Wasilkowskich, właściciela dóbr Lenki, powiatu Petrokowskiego w 1871 roku.
8. Szymona Łęgowik, pastucha z gminy Koniecpól powiatu Nowo-Radomskiego w 1866 r.
9. Icka Berka 2-ch imion Lewi, lat 28, syna Jochima i Cłowy, krawca z osady Koniecpól w 1865 r.
10. Icka Pomaranc, lat 39, rodem ze wsi Bartoszewice, powiatu Brzezińskiego, z gm. Gidle, powiatu Nowo-Radomskiego w 1865 r.
11. Rubina Szwarc, lat 32, syna Icka i Sury Gitli z m. Nowo-Radomska w 1859 r.
12. Lewka Sobel, lat 32, krawca z m. Nowo-Radomska w 1861 r.
13. Izraela Joska 2-ch imion Uryman, lat 24, syna Lewka i Marjanny z m. Nowo-Radomska w 1848 r.
14. Konstantego Józefa 2-ch imion Bednarskiego lat 29 syna Ignacego i Emilji z Czapalskich, z miasta Nowo-Radomska w 1868 r.
15. Władysława Krupińskiego, lat 25, syna Ignacego i Natalji z Żaboklickich z gm. Garnek, powiatu Nowo-Radomskiego w 1868 r.
16. Stanisława Wacława 2-ch imion Klefca v. Slosarkiewicza, lat 34, syna Józefa i Matyldy z Serafińskich z gm. Garnek, powiatu Nowo-Radomskiego w 1865 r.
17. Gabryela Guterman, lat 27, syna Joska i Estery z Goldbergów, zegarmistrza z m. Nowo-Radomska w 1867 r.
18. Józefa Bera 2-ch imion Sztylman, lat 22, syna Icka i Chawy z Rozenblatów z m. Nowo-Radomska w 1869 r.
19. Herszliku Lewka 2-ch imion Goldberg lat 25 syna Dawida i Hindli z Gutermanów z m. Nowo-Radomska w 1867 r.
20. Mendla Fiszla 2-ch imion Winer, lat 24, syna Arona i Małki z Alterów z m. Nowo-Radomska w 1869 r.
21. Enzelma Silbersztajn, lat 23, syna Jakóba i Małki z Jurosów z m. Nowo-Radomska w 1868 r.
22. Teofila Aleksandra 2-ch imion Swierczyńskiego lat 27 syna Andrzeja i Franciszki z Majewskich, stolarza, z m. Nowo-Radomska w 1866 r.
23. Piotra Brzenczek, lat 29, syna Mikołaja i Rozalji z Parkitnów, wyrobnika, z gm. Panki powiatu Częstochowskiego w 1871 r.
24. Hersza Gołąb, lat 46, syna Majera i Ryfki, właściciela sklepu z m. Łodzi w 1871 roku.
25. Chaima Wolfa 2-ch imion Kamińskiego lat 30 syna Uszera i Marji z m. Nowo-Radomska w 1870 r.
26. Eljasza Rotszyld, lat 35, syna Aryc i Szajny, wyrobnika z m. Petrokowa w 1866 r.
27. Nuchyma Besterman, lat 31, syna Lewka i Szyfry z Rozenthalów, handlarza, z gm. Pajęczno, powiatu Nowo-Radomskiego w 1867 r.
28. Frajndlę Besterman, lat 32, córkę Eliasza i Perli z Przedborskich, żonę poprzedzającego w 1867 r. razem z nim zbiegłą.
29. Saula Landau, lat 29, syna Markusa Wolfa Gerszona i Hindy z Zandów, tkacza z m. Łodzi w 1870 r.
30. Abrahama Rozenthal, lat 37 syna Michała i Łucji, handlarza, z gm. Pajęczno, powiatu Nowo-Radomskiego w 1867 r.
31. Jakóba Jankla 2-ch imion Rozenthal, lat 39, syna Michała i Łucji, handlarza, z tejże gminy w 1867 r.
32. Surę Rozenthal, lat 38, z Lipszyców żonę poprzedzającego, razem z nim zbiegłą.
33. Arona Wyszogrodzkiego, lat 35, syna Izraela i Hany z osady Przedecz w 1871 r.

Aby wszyscy w przeciągu roku jednego licząc od daty ogłoszenia niniejszego wezwania po raz trzeci w Dzienniku Warszawskim do tutejszego kraju powrócili, o powrocie swoim osobiście, lub za pośrednictwem najbliższej władzy policyjnej donieśli wzywającemu Sądowi, lub też aby w ciągu terminu nadesłali dowody usprawiedliwiające przyczynę, dla której niepowrócili na pierwsze wezwanie ich w gazetach przez władze tutejsze.

Sąd Kryminalny wreszcie ostrzega wzywanych, że wrazie niestawienia się ich w zakreślonym terminie, ulegną karzę przewidzianej w art 340 i 341 K. K. to jest pozbawieniu wszelkich praw i bezpowrotnemu z obrębu Cesarstwa i Królestwa wygnanie, gdyby zaś powrócili po uprawomocnieniu się wyroku skazującego ich na powyższą karę, ulegną zesłaniu na osiedlenie w Syberji.

Warszawa d. 16 (28) Kwietnia 1874 r.
Prezes, Nowodworski.
Podpisarz, Rębalski.

N. D. 2182. Sąd Kryminalny w Warszawie.

Na zasadzie Najwyższego Ukazu z dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r. i postanowienia b. Rady Administracyjnej w Królestwie Polskiem z dnia 16 (28) Października 1856 r. wzywa zbiegłych za granicę:

1. Hersza Haskla 2-ch imion Kempińskiego syna Jakóba Lejby i Chany z Glicensztejnów lat 21 liczącego, furmana z m. Konina, w Sierpniu 1872 r.
2. Michała Gościmskiego b. właściciela dóbr Młodojewo w powiecie Słupeckim, Gubernji Kaliskiej w 1871 r. za pasportem do Londynu bezpowrotnie.
3. Wincentego Kozica, lat 30 liczącego, mieszkańca osady Bolesławice, gminy tegoż nazwiska, 15 Października 1872 r. do Prus.
4. Eliasza Bursztejn 40 lat liczącego, mieszkańca m. Wielunia, 11 Października 1872 r. do Ameryki.
4. Ewę Gryle 35 lat liczącą, mieszkankę gm ny Praszki w powiecie Wieluńskim w m cu Październiku 1872 r. do Prus.
6. Lejb Kopydłowskiego, lat 34 liczącego, mieszkańca gm. Praszki w powiecie Wieluńskim w m-cu Październiku 1872 r. do Prus.
7. Surę Moskowicz, lat 35 liczącą, mieszkankę gm. Praszki w powiecie Wieluńskim w m-cu Października 1872 r. do Prus.
8. Szmula Rusek, lat 59 liczącego, syna Mośka i Frajdy z Szwajcarów,, rodem z gm. Bolesławiec, osady tegoż nazwiska, mieszkańca, osady i gminy Piątek w powiecie Łęczyckim w 1872 r. do Prus.
9. Rechlę v. Ruchlę Mordowicz lat 21 liczącą, córkę Hersza i Ruchli Lai z Krółów rodem z m. Warty w powiecie Tureckim, mieszkankę osady Uriejów, w powiecie Tureckim w 1872 r. do m. Bostonu w Ameryce.
10. Mośka Wołkowicza lat 46 liczącego, syna Abrahama i Rojzy z Mosków, rodem z m. Alexandrowa, w powiecie Łęczyckim, felczera, mieszkańca m. Kleczewa w 1869 r. do Ameryki.
11. Surę Hindę 2-ch imion Wołowicz lat 46 liczącą, córkę Moszka Borucha i Racy z Boruszaków, rodem z m Kleczewa w powiecie Słupeckim, żonę poprzedzającego razem z nim zbiegłą.
12. Borucha Wołkowicza lat 21 liczącego syna poprzedzających razem z niemi zbiegłego.
13. Antoniego Bednarowicza lat 39 liczącego, syna Stanisława, siodlarza mieszkańca m. Konina w m-cu Lipcu 1872 r. do Prus.
14. Jakóba Kempnera lat 37 liczącego, mieszkańca gm. Praszki w powiecie Wieluńskim w m-cu Październiku 1872 r. do Prus.

Aby pomienione osoby w przeciągu roku jednego, licząc od daty ogłoszenia niniejszego wezwania po raz trzeci w Dzienniku Warszawskim do tutejszego kraju powrócili, o powrocie swoim osobiście, lub za pośrednictwem najbliższej Władzy Policyjnej donieśli wzywającemu Sądowi, lub też aby w ciągu tegoż terminu nadesłali dowody usprawiedliwiające przyczynę, dla której nie powrócili na pierwsze wezwanie ich w gazetach przez władze tutejsze.

Sąd Kryminalny wreszcie ostrzega wzywanych, że w razie nie stawienia się w zakreślonym terminie, ulegną karze przewidywanej w art. 340 i 341 K. K. to jest: pozbawieniu wszelkich praw i bezpowrotnemu wygnaniu z Obrębu Cesarstwa i Królestwa, gdyby zaś powrócili po prawomocnym wyroku, skazującym ich na powyższą karę, ulegną zesłaniu na osiedlenie w Syberji.

Warszawa d. 12 (24) Marca 1874 r.
Prezes, Nowodworski.
Podpisarz, Rębalski.

N. D. 2373. Komisja Rządowa Sprawiedliwości.

Stosownie do art. 44 K. C. P. ogłasza, że Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokami przedstanowczemi na dniu 22 Października (3 Listopada) 1870 r. i 24 Stycznia (5 Lutego) 1874 r. na żądanie Edwarda-Adolfa Krauze zapadłemi, nakazał śledztwo zo do zaginionego Adolfa Krauze obywatela, ojca powoda, i do wyprowadzenia badania, Podsędka Sądu Pokoju Wydziału I-go w Warszawie przeznaczył.

Warszawa d. 6 (18) Kwietnia 1874 r.
Członek Komisji,
Rzeczywisty Radca Stanu Łaski.
Naczelnik Wydziału S. Krośnicki.

N. D. 2696. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Kaliszu.

Zawiadamia członków Towarzystwa Kredytowego, iż na dobra niżej wymienione zażądane zostały pożyczki Towarzystwa, obciążyć mające pierwszą onych hypotekę do wysokości sum poniżej zamieszczonych, jako to:

262. Dobra Bruss, w powiecie Łodzińskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 8,750.
3. Dobra Oszczeklin w powiecie Kaliskim zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 9,600
4. Dobra Budzewo w powiecie Petrokowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 4,900.
5. Dobra Juljanpol w powiecie Wieluńskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 11,750.
6. Dobra Pęgów Ładawy w powiecie Tureckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 4,500.
7. Dobra Bogusławice w powiecie Konińskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 15,000.
8. Dobra Górki Grabieńskie w powiecie Łaskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 10,000.
9. Dobra Pstrokonie w powiecie Łaskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 16,000.
270. Dobra Piętno w powiecie Kaliskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 49,650.

Zarzuty jakie przeciwko obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych czynione mogą być przez Stowarzyszonych, roztrząsane będą, jeżeli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni 5-ciu, lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni 4-ch, licząc od daty niniejszego ogłoszenia.

Kalisz d. 18 (30) Kwietnia 1874 r.
Prezes, Chełmiński.
Pisarz, Bierzyński.

N. D. 2430. Departament Rolnictwa i Przemysłu wiejskiego.

Na zasadzie 145 punktu XI tomu ustawy o przem. fabryk i zakładów (Zbiór praw wyd 1857 r.) niniejszem podaje do wiadomości publicznej, że w d. 22 Marca r. b. otrzymał prośbę od dymisjonowanego kapitana inżenierji Jachimowicza o wydanie mu 5-letniego przywileju na wynalezioną przez niego maszynę do wiązania zboża w snopy.

OTWARCIE SPADKOWE,
ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 2727. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.

Do regulacji spadków po smierci:

1. Ludwika Lasockiego, wierzyciela sumy rs. 1589 kop. 67½ na dobrach Głuchow oraz na osadzie fabrycznej Głuchow, okręgu Czerskiego ubezpieczonej
2. Józefy Szulka, wierzycielki sumy rs. 1,350 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 2282 zapisanej.
3. Piotra Piotrowskiego wierzyciela sumy rs. 1050 na nieruchomości Warszawskiej N. 1,390c i sumy rs. 3,000 na dobrach Załuski Okręgu Warszawskiego ubezpieczonych termin na dzień 2 (14) Sierpnia 1874 r. wyznaczony został.

Jan Masłowski.

N. D. 763. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Kieleckiej.

Ze śmiercią Franciszka Ferszter dnia 5 Lutego 1867 r. i żony jego Domiceli Fereszterowej d. 31 Grudnia (12 Stycznia) 1873/4 r. w mieście Kielcach nastąpioną, otworzył się spadek co do tytułu własności nieruchomości w m. Gubernialnem Kielcach przy ulicy Staro-Warszawskiej pod № pol. 124 położonej, a hyp. 272 oznaczonej, do regulacji którego termin prekluzyjny na d. 5 (17) Sierpnia b. r. został oznaczony.

Wzywa się przeto wszystkich jakowe prawa lub pretensje do tego spadku mieć mogących, aby z dowodami usprawiedliwiającemi w terminie tym zgłosili się do Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Kieleckiej przed podpisanego Rejenta.

Kielce d. 22 Stycznia (3 Lutego) 1874 r.
K. Holewiński.

N. D. 764. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach.

Podaje do wiadomości, iż po śmierci:

1. Julji z Karsznickich Stadnickiej właścicielki dóbr Obiechowa w jurisdykcji Sądu Pokoju Andrejewskiego położonych.
2. Piotra Giengielewicza współwłaściciela nieruchomości w mieście gubernialnem Kielcach jednej NN. pol. 36 i 37 hip. 14 drugiej Nr. pol. 401 hip. 269 trzeciej z pólanka gruntu i ogrodu w polu na Załazin Nr. pol. 83 hip. 46 oznaczonych.

Otwarły się spadki, do regulacji których termin prekluzyjny przezemnie w kancelarji mojej na dzień 2 (14) Sierpnia b. r. oznaczony został.

Kielce d. 18 (30) Stycznia 1874 r.
G. Juszyński.

N. D. 779. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Łomży.

Z powodu śmierci: 1. Marjanny z Błońskich Brzeskiej, właścicielki majątku ziemskiego Dąbrowa Wielka z przyległościami, w okręgu Tykocińskim położonego; 2. Hilarego Dezyderjusza 2-ch imion Ryvautt, wierzyciela sumy rs. 1,500 zabezpieczonej, hypotecznie na dobrach Brzozowo Chrzczonki A, B, w dziale IV pod Nr. 5; toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia których został naznaczony termin na dzień 2 (14) Lipca 1874 r., w którym strony interesowane stawić się winny w kancelarji Rejenta pod skutkami prekluzji.

Łomża d. 14 (26) Stycznia 1874 r.
Dominik Sadowski.

N. D. 2710. Pisarz Sądu Pokoju w Przasnyszu.

Z powodu śmierci:

1. Karola Detkens wierzyciela sumy rsr. 309 na nieruchomości w mieście Prasnyszu pod Nr. 370.
2. Jana Łazowego właściciela części na wsi Purzycach Pomianach lit. A.
3. Antoniego Płoskiego właściciela części na wsi Purzycach Trojanach lit. C.
4. Wojciecha Waśkiewicza wierzyciela prawa zastawy i sumy rsr. 300.
5. Anny Geniusz wierzycielki sumy rsr. 525 na nieruchomości Nr. 185 w Janowie.

Toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego wyznacza się termin na dzień 7 (19) Listopada r. b. w miejscu zwykłych posiedzeń Sądu tutejszego, gdzie interesowani z prawami swemi zgłosić się winni pod prekluzją.

Prasnysz d. 20 Kwietnia (2 Maja) 1874 r.
Woźnicki.

N. D. 2711 Pisarz Sądu Pokoju w Mławie.

Po śmierci:

1. Szmula Majera Breslauer właściciela sześciu łąk w teritorjum (dawniej miasta) obecnie osady Szreńsk w powiecie Mławskim położonej.
2. Tegoż Szmula Majera i żony jego Chai Frejdy obojga małżonków Breslauer właścicieli domu z zabudowaniami i placami pod Nr. 15 z gruntami, łąkami i innemi nieruchomościami w tejże osadzie Szreńsk położonych, i
3. Marjanny z Jastrzębskich 1-o ślubu Miecznikowskiej powtórnego Rudzińskiej właścicielki połowy części na wsi Janowcu Leśnikach, z powiatu Mławskiego, od Macieja i Joanny małżonków Rudzińskich nabytej.

Otworzyły się spadki do uregulowania których i zamknięcia postępowania spadkowego, termin na d. 18 (30) Listopada r. b. w Sądzie utejszym wyznaczyłem.

Mława d. 18 (30) Kwietnia 1874 r.
Wład Czerwiński

REGULACJE HYPOTECZNE
УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. 2705. Trybunał Cywilny w Warszawie.

Na żądanie Konstantego Pawłowa Jakowlewa podaje do wiadomości, że grunta poduchowne w dobrach Krzepocinie, w powiecie Łęczyckim położonych, wywołane zostają do pierwiastkowej regulacji hipotecznej. Termin do ukończenia tego dzieła wyznaczonym został na dzień 29 Lipca (10 Sierpnia) r. b., w którym to terminie strony interesowane same osobiście lub przez swoich pełnomocników należycie umocowanych, powinny się zgłosić z objawieniem swoich praw do Konrada Kuczyńskiego Pisarza Kancelarji Hipotecznej w Warszawie pod prekluzją w Ustawie Hipotecznej z r. 1818 zagrożoną.

Warszawa d. 20 Kwietnia (2 Maja) 1874 r.
Prezes, Janczewski.
Sekretarz, Grabiński.

N. D. 2582. Trybunał Cywilny w Płocku Wydział Hypoteczny.

Podaje do wiadomości że:

1. Część ziemska na wsi Dzięgielewo lit. C. za Prus do własności Walentego Dzięgielewskiego należąca w okręgu Mławskim.
2. Probostwo Węgrzynowo w okręgu Przasnyskim.
3. Probostwo Czerwin w okręgu Ostrołęckim.
4. Probostwo Lutocin w okręgu Mławskim.
5. Probostwo Raciąż w okręgu Mławskim i
6. Probostwo Niedzbórz w okręgu Przasnyskim położone, co do stanu hypotecznego regulowane będą w kancelarji Ziemiańskiej w Płocku w terminie dnia 1 (13) Sierpnia 1874 r.

Wzywa przeto wszystkich interesantów prawa do pomienionych probostw i części ziemskiej mieć mogących, aby się w terminie powyższym stawili i prawa swe udowodnili pod prekluzją.

Płock d: 22 Kwietnia (4 Maja) 1874 r.
Sędzia prezydujący W. Rogalski.

N. D. 2712. Sąd Pokoju w Mławie Wydział Hypoteczny.

Ogłasza: że regulacja nowych hypotek następujących nieruchomości:

1) Domu z zabudowaniami podwórzowemi przy ulicy Płockiej pod N. 76 wraz z placem w mieście powiatowem Mławie położonych przez Jakóba i Weronikę z Zarazińskich małżonków Zygnerskich v. Zygner od Tomasza i Ewy małżonków Głuskich nabytych.

2) Placu przy ulicy Tylnej wraz z stodołą w mieście powiatowem Mławie położonego, dawniej do Abrahama Szreńskiego należącego, a potem od nabywcy tegoż Lejby Hunkla przez Ignacego Zalewskiego obecnego właściciela kupionego.

3) Placów w miejscu tak zwanem „Na Błoniu" w osadzie (dawniej w mieście) Raciążu okręgu Mławskim położonych, na których pobudowano browar i inne zabudowania oparkanione N. 314 oznaczone, dawniej do Trzebińskich należących, a obecnie własność Szulima Tyk stanowiących.

4) Domu z oficyną i innemi zabudowaniami wraz placem przy ulicy S-go Ducha pod Nr. 219 jako też ogrodu w mieście powiatowem Sierpcu położonych, w tabeli likwidacyjnej miasta Sierpca N. 174 oznaczonych przez Karola i Katarzynę z Kucińskich małżonków Czapalskich od sukcesorów po Janie i Dorocie Hertzog nabytych.

5) Części ziemskiej na wsi Bukówca małym w powiecie Mławskim położonej do niegdy Mikołaja Nowowiejskiego a następnie sukcesorów, po nim pozostałych należącej i

6) Domu z zabudowaniami podwórzowemi placem i ogrodem przy ulicy Rozgardowej v. Rakarskiej pod N. 57T w mieście powiatowem Mławie położonych, wraz z dwoma oddzielnemi ogrodami, przez Franciszka i Antoninę z Dębskich obojga małżonków Konińskich od Kazimierza i Katarzyny małżonków Gułajskich okupionych, z nabycia dawniej od Załęskich Nackowskich i Wasiłowskich pochodzących, odbędzie w Sądzie tutejszym mianowicie: co do nieruchomości wyżej pod pozycjami 1, 2 i 3 wymienionych w dniu 12 (24) Sierpnia r. b. a co do nieruchomości pod pozycjami 4, 5 i 6 opisanych w następnym dniu to jest 13 (25) t. m. i r., ogłoszenie zaś decyzji nastąpi w dniu 19 (31) Sierpnia r. b.

Wzywa przeto właścicieli interessentów, ażeby w powyższych terminach do regulacji hipotek wyznaczonych, zaopatrzeni w dokumenta, osobiście lub przez pełnomocników prawnie upełnomocnionych stawili się, a to pod skutkami prekluzji z art. 154 i 160 prawa o hipotekach z r. 1818 oraz dalszemi tegoż prawa wynikającemi.

Mława d. 18 (30) Kwietnia 1874 r.
Podsędek,
w z. Wład. Czerwiński Pisarz.

N. D. 2549. Sąd Pokoju w Prasnyszu.

Na skutek podania interesowanych stron podaje się do publicznej wiadomości że w d. 29 Lipca (10 Sierpnia) r. b. o godzinie 10 z rana odbędzie się pierwiastkowa regulacja hipoteki, a ogłoszenie nastąpi w dniu 1 (13) Sierpnia r. bieżącego.

I. Nieruchomość w mieście Ciechanowie pod Nr. 151 położonej, dawniej należącej do Mośka Kersztej, a teraz do Szmula Czajtak.

II. Dwa naddawki i trzy ozimki gruntu w obrębie miasta Prasnysza znajdujące się przy miedzy Walentego Marcoch dawniej należące do Antoniego i Agnieszki małżonków Nałęcz a nateraz do masy wakującej po Gerasimie Gregoriew.

Wzywa więc wszystkich interesowanych którzy jakie kolwiek prawa do powyż wspomnionej nieruchomości mieć mogą, aby się w terminie oznaczonym osobiście lub przez pełnomocników szczególnie umocowanych i tytułami ich udowadniającemi do protokółu regulacyjnego w Sądzie Pokoju w Prasnyszu podali, a to pod skutkami prawa z r. 1818 o hipotekach.

Prasnysz d. 9 (21) Kwietnia 1874 r.
Podsędek Billewicz.

N. D. 2599. Sąd Pokoju w Kozienicach

Z powodu żądania nowej regulacji hypoteki:

1. Osady we wsi Dąbrówka, gminie Kozienice, pod Nr. 8, zabudowania gospodarskie i 14 mórg, 247 prętów gruntu obejmującej, a do Piotra Janeczka należącej.
2. Nieruchomości pod Nr. 131 przy ulicy Koprowej, z domu frontowego, garbarni, łaźni i ogrodu złożonej, do Rachmila Ajchenbaum należnej, i
3. Placu pod № 277 (97) przy ulicy Kościelnej, do Moszka Rappaporta należącego, w osadzie Zwoleń, okręgu i powiecie Kozienickim położonych. Zawiadamia interesantów, iż takowa nastąpi w Sądzie tutejszym, dnia 22 Lipca (3 Sierpnia) r. b. a to pod skutkami prekluzji w art. 154 i 160 pr. hyp. z 1818 r. przewidzianej.

Kozienice d. 18 (30) Kwietnia 1874 r.
za Podsędka, Pisarz K. Paszkowski.

N. D. 2709. Sąd Pokoju w Ostrołęce.

Z powodu żądanej pierwiastkowej regulacji nieruchomości w mieście powiatowem Ostrołęce pod Nr. policyjnym 54 sytuowanej;

Zawiadamiając strony interesentów że regulacja ta nastąpi z dniem 12 (24) Sierpnia r. b. Wzywa ich, aby z prawami swemi w terminie tym, zgłosili się pod prekluzją w razie niestawienia.

Ogłoszenie decyzji, w skutku tej regulacji zapaść mającej, odbędzie się w dniu 19 (31) tegoż miesiąca i roku.

Ostrołęka d. 13 (25) Kwietnia 1874 r.
Podsędek, Tomasiewicz.

N. D. 2627. Sąd Pokoju w Sokołowie. Wydział Hypoteczny.

Zawiadamia strony interesowane, że do tutejszego Sądu wniesione zostało żądanie o urządzenie nowej hypoteki dla domu mieszkalnego z zabudowaniami, oraz części ziemskiej, składającej się z gruntów ornych, łąk, lasów, zarośli, pastwisk i t. p. na wsi Rytelach Swięckich powiecie Sokołowskim gubernji Siedleckiej położonej, po Tomaszu Rytelu, Skórek zwanym pozostałej; a obecnie wposiadaniu jego syna Jakóba zostającej, do czego termin na dzień 26 Lipca (7 Sierpnia) 1874 oznaczonym zostaje.

Wzywa ich przeto aby z prawami swemi do tych realności w terminie powyższym osobiście lub przez szczególnie umocowanego pełnomocnika stawiły się w Sądzie tutejszym. pod skutkami prekluzji z art. 154 i 160 ust. hypotecznej r. 1818 określonymi.

Sokołów d. 23 Kwietnia (5 Maja) 1874 r.
Podsędek, Weber.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 2359. Kancelarja Okręgu Naukowego Warszawskiego.

Podaje do wiadomości, że w dniu 7 (19) Maja r. b. o godzinie 1 po południu w Kancelarji Okręgu odbywać się będzie przez opieczętowane deklaracje, podług niżej zamieszczonego wzoru licytacja in minus, a następnie między składającemi deklaracje, licytacja głośna, na budowę domu frontowego, przy gmachu gimnazjum 3 męzkiego w Warszawie, poczynając od sumy na powyższą budowę w anszlagu na sumę rs. 25,077 kop. 29½ obliczonej.

Do deklaracji powinno być dołączone vadium w ilości rs. 5,000 w gotowiźnie lub papierach publicznych podług kursu przez władzę zatwierdzonego, lub też kwit kasy gubernialnej Warszawskiej, albo Banku Polskiego, na wniesione na ten cel vadium w takiejże wysokości.

Anszlag, plan i warunki licytacyjne przejrzeć można każdego dnia w godzinach biurowych w Kancelarji Okręgu, z wyjątkiem dni świątecznych i galowych, deklaracje zaś mają być składane do godziny 1 wyżej oznaczonej daty, składane bowinm po tym terminie przyjmowane nie będą.

Wzór deklaracji.

Stosownie do ogłoszenia Kancelarji Okręgu Naukowego Warszawskiego z d. . . . ja niżej podpisany, podejmuje się wykonać budowę domu frontowego przy gmachu gimnazjum 3 męzkiego w Warszawie, której koszt w anszlagu na te roboty na sumę rs. 25,077 kop. 29½ jest obliczony, odstępując od cen anszlagowych, (tu wypisać cyframi i literami wysokość procentu od sta) i poddając się warunkom licytacyjnym, które po przeczytaniu dobrze mi są znane.

Vadium w ilości rs. 5,000 w gotowiźnie (lub papierach, które wyszczególnić należy,) przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w . . . . dzień i miesiąc 1874 r.

Imie i Nazwisko.

2—3 Warszawa d. 13 Kwietnia 1874 r.
Dyrektor Kancelarji, S. Nikolski.
Naczelnik Wydziału, Sieczkowski.

N. D. 2671. Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

Stosownie do art 682 K. P. S. wiadomem czyni, iż na żądanie Anieli Bajer panny pełnoletniej z własnych funduszów utrzymującej się w mieście Kaliszu zamieszkałej, a prawne zamieszkanie do tego interesu u Alfonsa Parczewskiego Patrona Trybunału w Kaliszu który subhastację dóbr poniżej wymienionych prowadzi obrane mającej, w poszukiwaniu od SS-ów Karola Mniewskiego a mianowicie:

1. Teodora Mniewskiego. 2. Adama Mazurkiewicza którego ojcem i opiekunem jest Ludwik Mazurkiewicz 3. Kornelji z Parczewskich Mniewskiej po Karolu Mniewskim pozostałej wdowy, sumy rs. 2,200 w listach zastawnych z kuponami, z procentem 5% od dnia 12 (24) Czerwca 1873 roku, oraz przynależnymi kosztami, zajęte i zaaresztowane zostały, protokółem Komornika przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu Franciszka Rowekiego w dniu 22 Października (3 Listopada) 1873 roku spisanym

DOBRA ZIEMSKIE

Włyń, składające się z folwarku i wsi Włyń, z wszelkiemi zabudowaniami i przyległościami, z wyłączeniem z pod sprzedaży gruntów i zabudowań na własność włościan przeszłych, zresztą z tem wszystkiem co całość ich stanowi i w tem ograniczen u jak się znajdują.

Dobra te położone są w okręgu Szadkowskim, powiecie Sieradzkim, gubernji Kaliskiej, należą do gminy Dzierzązna, parafji Kiamionacz, graniczą na wschód słońca z dobrami Roszoszyca na południe z dobrami Kamionacz, na zachód z dobrami Małkówi a północ z dobrami Dzierząźna Rządowa; odległe od miasta okręgowego a raczej osady Szadek wiorst 20 od miasta powiatowego Sieradza wiorst 12, od miasta Warty wiorst 3: właścicielami są Sukcesorowie po Karolu Mniewskim, a więc dłużnicy poszukiwanej sumy a mianowicie. 1. Teodor Mniewski obywatel w dobrach Wągłczewie okręgu Wartskim zamieszkały. 2. Nieletnij Adam Mazurkiewicz którego ojciec i opiekun Ludwik Mazurkiewicz obywatel poprzednio w Moskorni, obecnie zaś w Poprzęźnikach okręgu Wartskim zamieszkuje; użytkowanie zaś dożywotnie przysługuje Kornelji z Parczewskich Mniewskiej, po Karolu Mniewskim pozostałej wdowy, z własnych funduszów w mieście Kaliszu utrzymującej się. Znajdują się te dobra w posiadaniu dzierżawnem Tomasza Pruszyńskiego na lat 6, po sobie idące, od dnia 12 (24) Czerwca 1871 roku, poczynając za kontraktem przez Rejentem Józefem Sikorskim, w dniu 7 (19) Kwietnia 1871 roku sporządzonym za czynsz dzierżawny rocznie rs. 2,550.

Na skutek Najwyższego Ukazu o uwłaszczeniu włościan w dniu 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. wydanego, włościanie w dobrach zajmowanych zamieszkali, są od wszelkich obowiązków dla dworu uwolnieni a rzecz ich uwłaszczone zabudowania i grunta, odgraniczone są od gruntów dworskich wygonami, drogami i miedzami.

Rozległość dóbr zajmowanych przybliżonym sposobem obliczona jest następująca:

1. Gruntów ornych włók 20, mórg 8. 2. Łąk włók 5, mórg 26 3. Pastwisk włók 12, mórg 15. 4, Ogrodu owocowego i warzywnego mórg 4. 5. Pod zabudowaniami i podwórzami mórg 7. 6. Wód włók 2, mórg 5. 7. Zagajników włók 30, mórg 20. 8. Zarośli włók 2, mórg 15. 9. Dróg i nieużytków włók 4 mórg 20. 10. Grunt Młynarski włóka 1.

Ogółem włók 80, miary nowopolskiej, czyli dziesiatyn 1,200. Grunta należą do klasy II, III, IV i V.

Granice są jawne i niesporne, podatki do kasy powiatu Sieradzkiego opłacają się rocznie w ilości rs. 401 kop. 62.

Zabudowania na folwarku Włyń:

1. Dwór drewniany szkudłami kryty o 2-h sieniach, 6 pokojach i 1-ej kuchni z 2 przystawkami z których jedna zawiera sień i pokoj a druga spiżarnią. 2. Drwalnik i chlew pod jednym dachem z drzewa, słomą kryte. 3. Ogród owocowy i warzywny w którym drzew urodzajnych około 1,060, dzikich 40, krzewów agrestu 96 nadto w ogrodzie są inspekta i trzy ule 4. Kloaka z drzewa pod szkudłami. 5 Gorzelnia murowana pod szkudłami o 2-ch kominach bez aparatu. 6 Szopa z drzewa pod słomą. 7. Dom drewniany pod szkudłami w którym mieszka kowal Józefat Kurkowski. 8 Kuźnia przytem kowal posiada gruntu dworskiego mórg 8 za umową ustną od 11 (23) Kwietnia 1873 r do tegoż dnia 1874 r. 9. Obory z drzewa pod słomą i szkudłami, na końcach ściany z cegły palonej. 10. Spichrz na podmurowaniu pod słomą drewniany. 11. Stajnie spalone po których pozostały mury. 12. Stodoła o jednem klepisku z drzewa pod słomą 13. Stodoła o 3-ch klepiskach ze ścianami drewnianemi w słupy z cegły palonej pod słomą i szkudłami, 14. Sieczkarnia z drzewa pod słomą. 15. Owczarnia z cegły palonej pod szkudłami. 16. Stawek wysuszony, przy którym studnia balami ocembrowana. 17. Dwór i zabudowania powyższe otoczone są ogrodzeniem żerdzi łupanych i chrustem. 18. Koszary z drzewa na podmurowaniu pod słomą o trzech kominach, 6 sieniach i 12 izbach, zamieszkane przez ludzi dworskich. 19. Obory z drzewa pod słomą dla ludzi dworskich. 20. Karczma o jednym kominie z drzewa pod słomą w której szynkuje trunki dworskie Michał Jezierski, posiada gruntu dworskiego mórg 8, za wyszynk pobiera 31 procent płaci dworowi rocznie rs. 52 kop. 50 jest za umową od 11 (23) Kwietnia 1873 r., do tegoż dnia 1874 r. 21, Chlewik z drzewa pod słomą 22. Koszary czeladnie z drzewa na podmurowaniu pod słomą o 2 kominach, 4 sieniach, 8 izbach. 23. Dwa chlewy z drzewa pod słomą 24. Wiatrak o 2-ch śmigach z kołowrotem na łańcuchu z porządkami młynarskimi, dom o jednym kominie drewniany, stodoła, obórka, chlewik i szopa wszystko drewnianne pod słomą; przytem studnią balami ocembrowana. Wiatraka, domu i zabudowań wieczystym dzierżawcą jest Andrzej Bednarek młynarz, który zobowiązany jest mlewo dla dworu bez wynagrodzenia uskuteczniać. Posiada nadto tenże młynarz, jedną włókę gruntu z łąką miary nowopolskiej 25 Karczma Bugaj zwana, o dwóch kominach z cegły palonej pod słomą, ze stajnią dworską pod jednym dachem, szynkuje w niej trunki dworskie Andrzej Kędzio vel Kędzic posiada gruntu mórg 6, dworskiego, pobiera za wyszynk 31 procent płaci czynszu dworowi rs. 75 rocznie, pozostaje za umową od 11 (23) Kwietnia 1873 r. do tegoż dnia 1874 r. 25. Dom pod borem Ulesie zwany, z drzewa pod słomą, w którym mieszka borowy Józef Gołczyński.

Inwentarz żywy i martwy stanowi własność dzierżawcy Tomasza Pruszyńskiego i dla tego z pod sprzedaży wyłącza się.

Również wyłącza się łąka krawiecka zwana, mórg 38, prętów 330, położona za Wartą rzeką jako do dóbr Małkowa odprzedana.

Wysiew jaki na folwarku Włyń uskuteczniony być może jest następny:

Przenicy korcy 40, żyta korcy 100, jęczmienia 30, grochu 20, tatarki 20, owsa 100, łubinu 10, koniczyny garncy 16, rzepaku garncy 12, kartofli korcy 160, siana sprzątą się wozów 180.

Obszerniejszy opis dóbr zajętych obejmuje protokół zajęcia i popierającego sprzedaż Alfonsa Parczewskiego Patrona Trybunału w Kaliszu tamże zamieszkałego pozostający zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Pisarza Trybunału jak również u tegoż Patrona przejrzanem być mogą.

Akt zajęcia wyż z daty powołany doręczony został w kopjach: Józefowi Gadomskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Szadku w dniu 31 Października (12 Listopada) 1873 r. tudzież Krysztofowi Laube Wójtowi gminy Dzierzązna w dniu 1 (13) Listopada 1873 r. Oryginał zaś prawnie zawidymowanym był; poczem powołany akt zajęcia w dniu 21 Listopada (3 Grudnia) 1873 roku, do właściwej księgi wieczystej, a w dniu 4 (16) Grudnia 1873 r. do księgi na ten cel w biórze Pisarza Trybunału przeznaczonej wpisany i zaregistrowany został.

Sprzedaż dóbr tych odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu w Wydziale 1.

Pierwsze ogłoszenie warunków tejże sprzedaży nastąpi na audjencji tegoż Trybunału w dniu 7 (19) Lutego 1874 roku, o godzinie 10 z rana

Po odbyciu trzech publikacji warunków licytacyjnych, oraz terminu przygotowawczego przysądzenia w dniu 16 (28) Kwietnia 1874 r. w którym to terminie dobra Włyń, Patronowi sprzedaż popierającemu Alfonsowi Parczewskiemu tymczasowo za sumę rsr. 15,000 przysądzone zostały, termin do stanowczej sprzedaży na dzień 4 (16) Czerwca 1874 r. o godzinie 10 z rana na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu oznaczony został. Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 15,000.

Kalisz d. 16 (28) Kwietnia 1874 r.
Skoczyński.

N. D. 2704. Rejent Kancelarji przy Sądach Pokoju w Warszawie.

Na zasadzie upoważnienia JW. Prezesa Trybunału Cywilnego w Warszawie z dnia 27 Kwietnia (9 Maja) r. b. № 4622, tudzież na żądanie stron interesowanych, ruchomości w spadku po Mikołaju Pilicz pozostałe, spisem inwentarza przezemnie w dniu 19 Kwietnia (1 Maja) r. b. sporządzonym, objęte jako to: garderoba i różne sprzęty domowe, sprzedane zostaną przez publiczną licytacją w d. 7 (19) Maja r. b. w domu pod Nr. 556 przy ulicy Długiej położonym poczynając od godziny 11 rano.

Warszawa d. 29 Kwietnia (11 Maja) 1874 r.
Juljan Sobolewski.

N. D. 2715. Syndycy tymczasowi masy upadłości Augusta Rauer.

Ogłaszają, iż na zasadzie upoważnienia W. Sędziego Komisarza tejże masy z dnia 27 Kwietnia (9 Maja) r. b. sprzedawane będą przez publiczną licytacją rozmaite materjały na ubrania jako to: kort, sukno, syberyna i inne, garderoba męzka, przeważnie dziecinna, maszyna do szycia, urządzenie sklepowe stół i warstat krawieckie, meble, sprzęty domowe, bielizna i t. p. przy ulicy Niecałej w domu Szmideckiego pod Nr. 614f. w Warszawie w dniach 9 (21) Maja i następnych dni r. b. o godzinie 5 ej po południu aż do ukończenia takowej, a to za gotowiznę natychmiast po przybiciu płacić się mającą z wyłączeniem kuponów.

Warszawa d. 29 Kwietnia (11 Maja) 1874 r.
Adam Zawadzki Obrońca Sądowy.
Antoni Kessel.

N. D. 2706. Prawnie zajęte ruchomości a mianowicie meble różne, fortepjan, lustra, konsole, pozłacane ramki, szabikowe pozłacane, paka drewniana, żelazko do prasowania, rądle i brytwanny miedziane, laska, lanszafty, garderoba męzka, maszyny do szycia, parasole, towary korzenne, materjały apteczne, samowary, porcelana, fajansy, szkła, młynki do kawy, postumenta i drobiazgi toaletowe, lampy, deski do szpanowania futer i t. p. w d. 30 Kwietnia (12 Maja) 1874 r. o godz. 11 na Grzybowie, 1 (13) Maja o godzinie 10 na Muranowie o 12 i 2 za Żelazną Bramą 3 (15) Maja o 10 i 1 za Żelazną Bramą o 9. na Starem mieście, o 12 na Muranowie i d 7 (19) Maja o 9 za Żelazną Bramą a o 10 na Nowym mieście w Warszawie na targach publicznych, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Antoni *Holtorff* Komornik
Nr. 1769*a*. (12 S to Jerska).

N. D. 2702. Prawnie zajęte objekta, jako to: szafy, kantorek, lustra, zegar, bufet, lampy, kapelusze ryżowe, męzkie, damskie i dziecinne, kwiaty różnego gatunku, mankiety do koszul, szaliki, krawaty i klamry do kapeluszy, w Warszawie na placu targowym Rynek Nowego Miasta w dniu 1 (13) Maja 1874 r. o godzinie 11 z rana, przez publiczną licytację sprzedane będą.

G. Zawadzki, Komornik
przy Sądzie Apelacyjnym № 248.

N. D. 2707. W dniu 1 (13) Maja r. b. o godzinie 11 z rana na targu za Żelazną bramą zajęte ruchomości, jako to: meble machoniowe, jesionowe, fortepjan, garderoba i t. p. i w d. 3 (15) Maja t. r. o godz. 11 z rana na targu przy Trzech Krzyżach meble machoniowe, samowar i rądle i t. p. i w tymże dniu o godz. 1 z południa na targu Grzybów, kapelusze, lustro, czapki i t. p. przez publiczną licytację sprzedane będą.

Pawłowski, Komornik.

ZAPOZWY EDYKTALNE I ŚLEDCZE.
ВЫЗОВЫ КЪ СУДУ

N. D. 2637. Sąd Policji Poprawczej Wydziału I w Warszawie. Zapozywa Fajgę Frajdler vel Fredler poprzednio w Warszawie pod Nr. 550 zamieszkałą, obecnie z pobytu niewiadomą aby w przeciągu dni 30 licząc od daty niniejszego ogłoszenia, stawiła się w Sądzie tutejszym w interesie własnym, w przeciwnym bowiem razie postąpione z nią będzie według prawa.

Warszawa d. 18 (30) Kwietnia 1874 r.

N. D. 2535. Sąd Policji Poprawczej Wydziału I w Warszawie. Wzywa Joska Morytca Korlubskiego vel Slezingiera krawca, pierwej w domu pod Nr. 2254 a. zamieszkałego obecnie z miejsca swego zamieszkania niewiadomego, aby w przeciągu dni 30 licząc od daty niniejszego ogłoszenia stawił się w Sądzie, gdyż w przeciwnym razie postąpione z nim będzie według prawa.

Warszawa d. 20 Kwietnia (2 Maja) 1874 r.

N. D. 2636. Sąd Policji Poprawczej Wydziału I w Warszawie. Wzywa Rafała Jungielsohna służącego, pierwej w domu pod Nr. 1813 zamieszkałego, obecnie z miejsca swego zamieszkania niewiadomego, aby w przeciągu dni 30 licząc od daty niniejszego ogłoszenia do Sądu stawił się, albowiem w przeciwnym razie postąpione z nim będzie podług prawa.

Warszawa d. 15 (27) Kwietnia 1874 r.

N. D. 2473. Sąd Policji Prostej w Warcie. Wzywa Mieczysława Roppel nauczyciela prywatnego, poprzednio we wsi Socha gminie Grzybki gubernji Kaliskiej zamieszkałego, a obecnie z pobytu niewiadomego, aby się w Sądzie tutejszym stawił w ciągu dni 30, w przeciwnym razie postąpionem z nim będzie według prawa.

Warta d. 12 (24) Kwietnia 1874 r.

w Drukarni Okręgu Naukowego Warszawskiego.